

451357

XI. évf. 17. sz.
Timișoara, 1933 május hó 2

P 2820

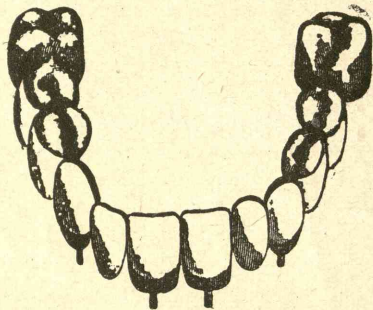
Ara: 20 lei, Bucurestben 25 lei, 8 dinár, 2.50 lira
3 ckor. Párisban 3 franc, Berlinben 50 Pf.

IKAVIIARL

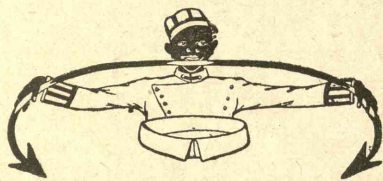
MODERN ÉMBER KULTURÁJÁVAL, HALADASSAL, MŰVÉSZETTEL ÉS A MODERN ÉLET PROBLÉMAIVAL FOGLALKOZÓ HETILAP

Link Gyula

fogászati műterme
Timișoara, Szt. György tér
Arany Szarvas épület (28)

Mint néger ismeretlen vagyok
ön előtt? Azért tehát meg kell
ismernie mint

Kémiai ruhatisztítót és festőt
Elsőrangú árut szállítok a legol-
csóbb áron. Szükség esetén
megtalálhat

1. Józsefváros, Elit - kávéházzal
szemben, Hunyadi u. 2.
2. Gyárváros, Rékási u. 5.
3. Mehala, a Gyógyszertár mellett

ifj. F. Gutjahr
festő és vegytisztító intézet.

Brummerton-Boy

Telefon 17-24

Timișoara I. Str. Mercy 1.

Elintéz mindent gyorsan és pontosan
Utlevel és Vizum iroda

Állandó kurírszolgálat

Kakas József

Mechanikai gép- és autójavító
üzem, Timișoara

Gyárváros, Kertész utca 18.

Soron kívül vállalkozom minden e szakmában
való javítást. (19)

Károlyi József

uri fodrász, manikűr

Timișoara, Belváros, Mercy
utca 6.

Hajvágás hölgyek számára is.

A négy új könyv

megrendelésére az előfizetéseket két hét múlva le fogjuk zárni,
mert a könyvek megjelenés előtt állanak. Azért is felhívjuk
megrendelőink figyelmét, hogy ebbeli szándékukat most már
közöljék a kiadóhivatallal minél előbb, mert a későn érkező
megrendeléseket leszállítani nem tudjuk. A könyvek

megjelenés előtt

vannak, s mivel mindegyik könyvből csak számozott kiadásban,
korlátozott példányszám áll rendelkezésünkre, az előfizetéseket le
kell zárunk. A négy drb új könyv a következő címmel jelenik meg

1. Modern házassági háromszög

Regény, mely minden betűjében izgalmas, fordulatos cse-
lekményben mutatja be a mai idők u. n. modern házasságát.

2. Egy leányiskolai tanár naplójából

Ebben a történetben egy kéjenc tanár a regény hőse, aki
vágyainak kielégítésére használja fel a rábizott fiatal
lányokat.

3. A gépirónó

A vezérigazgató, a gépirónó és a szerelmes vőlegény.
Sikamlós, megdöbbentő történet, telve a legizgalmasabb
részletekkel.

4. Egy komornyik emlékiratai

Az erotikus irodalomnak nincs olyan bizarr és lélekzet-
fojtó elbeszélése, mint ez a könyv, ahol egy fiatal gróf, mint
komornyik végigéli a mágnásvilág cselédszerepét, de emellett
a titkos szerelem minden percét saját javára használja fel. (Ez
a könyv a mult számban negyediknek hirdetett „Opium bar-
langban” című regény helyett jelenik meg).

A négy darab könyv egyenként 64 oldalon, az eddigi nagy-
ságban, kemény diszes kötésben jelenik meg, wieni kiadás-
ban, 300—300 darab kézzel számozott példányban. Tekintettel
arra, hogy a wieni kiadó a négy darab könyvet tisztára egy
tudományosan érdekelt olvasó közönség, orvosok és psycholo-
gusok részére, reverzális ellenében, mint kéziratot bocsátja
kizárólag felnőttek rendelkezésére, a négy darab könyv könyv-
árusi forgalomba nem kerül, arra csak előfizetés útján lehet
megrendelést eszközölni. Egy-egy kötet ára 100 lei, a négy
kötet egyszerre megrendelve 300 lei. Külföldön egy-egy kötet:
50 dinár, 30 Kc., 25 Fr., 4 Márka és 6 pengő. Külföldön a
négy kötet ára egyszerre megrendelve: 150 Dinár, 90 Kc.
75 Fr., 12 Márka és 18 Pengő. Külföldi megrendelésekor kö-
zöljük, hogy a pénz külföldön hol fizethető le. Belföldre csu-
pán az összeg és 12 lei portókölttség előre való beküldése
ellenében, tehát nem utánvét mellett szállítja a kiadóhivatal.

A négy darab könyv e hó végén hagyja el a sajtót és
május hó 10—15-ike között kerül szétküldésre.

Jugoszlávia területén levő olvasóink részére a lap más
helyén található bővebb felvilágosítás a megrendelésre. Ceho-
slovákiai olvasóink pedig a négy darab könyvet megrendelhe-
tik ugyanazon helyeken, ahol a lapot szokták hetenkint meg-
vásárolni. (A kedvezményes előfizetés csak azokra vonatkozik,
akik a pénzt előre beküldik.)

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Zimisoara, Gyárváros,
Vadászerdei alé 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szavanként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.

Előfizetési árak negyedé

Magyarországon	1 pengő
Romániában	240 lei
Cehoslovákiában	40 Kc
Jugos avíában	100 Di

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

A szerkesztőség kéziratokat nem
ad vissza és nem őriz meg.

— Megjelenik minden héten, kedden —

Főszerkesztő:

Dr. BENEDEK MARGIT

Felelős szerkesztő:

BEN GIT

Szerelmi babonák és mesterséges izgatószer

Írta: Dr. Erik Hoyer

„A vágy — mondja Magnus Hirschfeld — egy természetes mámorállapot”. Ezt az emberiség már régen sejtette és minden cselekedete öntudatlanul is odairányult, hogy mesterséges szexuális ingerlőanyagokkal tüzelje fel a nemi partnerek hiányos vágyait. „Mint minden — mondja Reitzenstein — ami a primitív népek életével összefüggésben van, az ő hitük szerint varázslatos cselekedettel befolyásolható, így van ez a szerelmi életben is, ami az ő életükben különösen nagy szerepet játszik. Ha a megigézendő személy bármily részének birtokába jut valaki, annak hatalma van fölötte; ez az ok, amiért egyes természeti népek olyan félénkek ebben a tekintetben. Még hatásosabbnak látszik az igézés, ha a saját test részeit juttatják el annak, akit megakarnak igézni. Így izzadság, vér (különösen menstruációs vér) haj, urin, stb. Nagyon el van terjedve mint biztos szerelmi varázs-

lat, a kihevült fiúnak, akit megakarnak hódítani, a saját zsebkendőjét odaadni leszáritásra, vagy pedig a csizmájába urinálni. Ha Spreewaldban egy leány egy fiatalember szerelmét kívánja, akkor egy darab zsemlét vagy egy almát fektessen a lábai közé a nemirésére és étesse meg a fiúval. Hasonlóképpen alkalmaznak száritott hónalj- vagy genitálhajzatot vagy pedig férfimagot is.” (Reitzenstein)

Gyakran használják a menstruációs vért is varázsszerűl. A huzuloknál a következő vérigézet van szokásban. A leány néhány csepp vért tesz a megkívánt fiu pálinkájába, rendszerint az első ilyen vérből, mert ez a leghatásosabb.

Németországban különösen a béka szolgál fontos segítőszerepül szerelmi varázslatoknál... Keletporoszországban két, egymással párosodó békát szurnak keresztül egy tüvel és ezzel a tüvel aztán összetűzik egy pillanatra sa-

ját ruhájukat azéval, akit szeretnek.

A békához csatlakoznak a denevér, bagoly és a kakas, tehát mindazok az állatok, melyek a mithológiában és a mágikus művészetekben ősidőktől kezdve fontos szerepet voltak hivatva játszani.

Ezzel el is jutottunk azokhoz a nemi ösztön fokozására és izgatására szolgáló szerekhez, melyeket „aphrodisiaca” névvel jelölnek meg. Alkalmazásuk egészen az ókorig nyulik vissza.

Minden művelt és műveletlen népnek meg van a maga aphrodisiakája és pedig a szexuális ingerlőszerek listája minden időkben nagyon nagy volt... Rendszerint szerelmiitalokról vagy orvosságokról van szó, melyeknek kétségkívül ingerlő hatásuk volt a genitáliákra, amellet azonban a szervezetre és bizonyos szervekre károsan hatottak... Hogy bőséges, erős táplálék izgató hatással van a libido szexuálisra, az ismeretes, azon-

kivül pedig vannak élelmi-szerek, melyeknek különleges hatást tulajdonítanak a nemivágy és nemierő fokozása tekintetében; ilyenek elsősorban is a tojás és a hus... Azonkívül egész sereg tápláló- és élvezeti cikket emlegetnek, melyek hivatva vannak a hiányos érzéki étvágyat ingerelni és a kimerült vágyakat feltüzelní. Így nagy befolyást tulajdonítanak a nemiszférákra az osztrigának, ráknak, kaviárnak, gombáknak, egyes sajtoknak, azonkívül némely főzeléknek és különböző fűszereknek.

*

A potencia növelésére némely országban az asszonytej is nagy kedveltségnek örvend. Kinában és Perzsiában rendes kereskedelmet üznek az asszonytejjel és a teheráni szalmavásáron — mint Ernst Ulizsch írja — a nomád asszonyok sokszor a mellükből adják el a tejet a járókelőknek.

A káros aphrodisiacakhoz kell számítanunk elősorban a spanyol légyből előállított Kantharide-präparatumokat, mert nemcsak a hólyagot izgatják, hanem az agyvelőt is és pedig oly mértékben, hogy veszedelmes agyvelőgyulladás is beállhat.

A szisztematikus és orvosságos szerek mellett van még egy sereg kábítószer is, melyeknek jelentősége nem is annyira a hiányzó szekszuálhormonok pótlásán, mint inkább az elkábító hatásukon nyugszik. Ilyenkor a gátló értelem kikapcsolása leköti az érzékiséget és úgy a férfit, mint a nőt teljes öntudatlanságba hozza, ami viszont a szekszuális extázist teszi lehetővé.

A leggyakoribb kábítószer a közé, melyek az embert ebbe a megkivánt állapotba hozzák, tartozik az alkohol. Hogy az alkohol mindenekelőtt a nő szekszuális konstitúcióra gyakorol különösen erős befolyást, bizonyítja Kisch ezekkel a szavakkal: „Az alkoholélvezet, ha nem is vezet teljes mámorhoz, különösen azoknál a

személyeknél, akik nincsenek hozzászokva, az agytevékenység bizonyos bénultságát időzi elő, a szellemi funkciók zavarát, a vágyak felingerlését, az ösztön növekedését, különösen pedig a nemi ösztönét. Elsősorban a női nemnél mutatkozik meg ennek befolyása a genitálszisztémára. Az alkohol élvezete asszonyoknál egy olyan eszköz, mely a nemi ösztönt gyorsan és hatalmasan felkorbácsolja, az akaratot elbénítja, a szeméremérzést elnyomja, a kötelelességtudást kioltja és az állati kielégítés után kiált, az állat az emberben zsákmányát akarja.”

Az alkohol aphrodisiakus hatását még felülmulja egy egész sereg más narkotikum. „Ide számíthatók az ópium, morhium, kokain és haschisch. Ismeretes, hogy az ópiumszívóknál az első időkben jelentékenyen megnövekednek a nemi funkciók, az ópium élvezete közben buja képek merülnek fel, egészen rendkívüli szekszuális élményekig.”

Hogy az ópium élvezete a nő nemi ösztönét rendkívüli mértékben felfokozza, azt orvosi megfigyelések is igazolják. Claude Farrère „Ópium” című könyvében élethű rajzolását adja egy ópiumszívó nőnek: Most a fiatalasszony vitte szájához a pipát. Miután az illatot mohón felszívta, hosszasan kinyújtózott, mint egy macska és négykézláb osont tova. Felnyílt japán selyemköpenyét maga után vonszolta és végigsímtotta velük a nyugvó fiatal emberek testét, akik oly sűrűn feküdtek egymás mellett, hogy nem volt könnyű utat találni közöttük. Azonban az ópium hallatlan módon felizgatja a női idegeket és el nem nyomható érzéki vágyakat ébreszt az asszonyban és így korántsem matrac volt az, amit a fiatal nő keresett, hogy kipihenje magát rajta. Egy pillanatig habozott. A fiatal emberek előtte nyugvó testei mint egészségtől és erőtől duzzadtak. Timour, aki lehunyva tartotta a szemét, most egyszerre érezte, amint két puha meleg kar nyúl a vállá alá és forró ajkák csókolták a száját. Először nem velt tudomást róla és teljesen hideg maradt — mert ellentétben a női nemre gyakorolt hatással, a férfi érzékeit inkább megnyugtaltja

az ópium, sőt a férfiaságát is leköti... Almodozott... Az idő telt. Egy óra volt-e, vagy egy perc, amíg a kis hivatalnokné tombolt rajta? Lassan azonban felébredtek az ő érzékei is. Viszonozta az asszonyka becézgetéseit és félhangosan, mintegy álomban hagyták el ajkát a szavak: „Aneyr, aludj... Most kedvem támadt erre a kicsi asszonyra... ne nézz ide!” És Aneyr mánortól súlyos hangja hallatszott: „Várj, míg készen vagyok a cigarettámmal.” De az asszonyt felrázta annak a hangja, akit még az uránál is jobban szeretett, kibontakozott a Timour öleléséből és szenvedélyesen az Aneyr karjaiba vetette magát. A férfi felugrott és magához ölelte. Az asszony egész teste remegett a szenvedélytől, míg ő meglepetten és tehetetlenül állt előtte. Végre mindketten leereszkedtek a közelben álló pamlagra. Timour nem sokat törődik velük, mintha teljesen megfeledkezett volna az asszonyról és ismét elfoglalja helyét a lámpa mellett. Ujra szivni kezdi a pipát és nem veszi észre, hogy mi történik közvetlen közelében, sem a pamlag áruló recsegését, sem a fiatalasszony egyre gyengülő sóhajait, akit a szeretője nem tud kielégíteni.

Az ópium kábító hatása nemcsak az ázsiaiak, hanem az európai nők előtt is ismeretes. Mint René Schwaebler írja, Párisban van egy ópiumház lesbosi nők számára, „mely szoros összeköttetésben áll egy, tribádok számára szolgáló bordéllyal és találkahelylyel. A ház négy emeletes. Földszinten vannak az állandóan ott lakó prostituáltak szobái, az első és második emelet találkahelyül szolgál a lesbosi prostitúció számára, a harmadikon pedig a tulajdonosnő lakik. Végül a negyedik emelet az ópiumszívóknak van szentelve, akik éjféltán jönnek és néger szolganők fogadják őket. Levetkőznek, peignirokba burkolóznak és bemennek a közös, kínai lámpákkal diszkréten megvilágított terembe, ahol... a lesbosi prostituáltakkal az ópiummámor segítségével mellett a legvadabb orgiákat ülik...”

Az Európában és Amerikában legnagyobb mértékben elterjedt kábítószer kétségtelenül a kokain.

Kombinált szobákat, ebédlő és uriszobákat egybeépítve, kényelmes ülőbutorokat, csillárokat, állólámpákat legolcsóbban szerezheti be Szántó faszobrásznál, Timişoara, III. Király ucca 11. 20

Egy fiatal leány vallomásaiból

Legutóbb említést tettem a tanítónkról, akivel aztán történt valami, amiért mindig sajnálkozással gondoltam rá, mert nagyon szerettem.

Az alsóbb osztályok egyikében volt egy feltűnő szépségű kislány. Egy építésznek a gyermeke, talán nyolc éves lehetett. Korához képest nagyon kicsi, de nagyon széles és valóságos angyalarca volt. Piros arcu és szőke hajja. De csaknem éppen olyan széles volt, mint magas, rendkívül kövér és már látszottak mellének körvonalai.

Ezt a leányt vette elő tehát a jó tanító bácsi, megtanította őt a katedrán különböző dolgokra és többször is megpróbálkozott a várba való bejutással.

A kicsike valószínűleg valami kellemes gyermekjátéknak gondolta ezt és elmesélte az anyjának, aki nagy lármát csapott, elmondta a dolgot az urának, az pedig a rendőrségre szaladt.

Megindult a vizsgálat. A szegény tanító bácsit letartóztatták és az osztályban is kutatni kezdtek a többi áldozatok után. A gyermekek egymást jelentették fel és egy napon a nagybátyám is idézést kapott, hogy jelenjék meg a rendőrségen.

Mikor odaértünk, egész sereg gyermek volt már ott az anyjukkal és az apjukkal. A nagyobbak nem titkoltak el semmit és egymásnak panaszolták el bajaikat.

A bácsim csak itt tudta meg, hogy mi történt, de nem szólt semmit, csupán annyit kérdezett tőlem, hogy igaz e.

Nem feleltem neki, szégyeltem magam.

Egész sereg történet keringett a tanítóról. Voltak itt egészen kis gyermekek, az első osztályból, akik a feltejt kérdésekre elmondták, hogy a tanító bácsi különös csókokat kívánt tőlük és ő is hasonlóval viszonzta. A felháborodás óriási volt.

Melanie az apjával jött el, aki azonban nagyon nyugodtan fogadta a történeteket és ha a leánya mesélni akart, mindig rákiáltott, hogy fogja be a száját. Az emkerek folyton őt nézték és úgy vélték, hogy nála nem is volt csoda, mert hiszen nem gyermek

már, hanem egészen asszonyosan ki van fejlődve.

Végre bennünket szólítottak a rendőrbiztos elé. Még egy ur volt a szobában, egy orvos, mint később megtudtam.

A biztosnak, egy csinos fiatal embernek mindig nagy fáradtságába került, hogy nevelését elfojtsa. Én azonban remegtem a

félelemtől. Megkérdezte tőlem:

— Csinált veled valamit a tanító?

— Nem — feleltem — nem csinált nekem semmit...

— Ugy értem, hogy hozzád nyult e... tudod már, hogyan gondolom?...

— Igen.

— Hogyan érintett meg?

Párizsi levelezőlap

— Itt... Es bátoratlanul oda-
mutattam.

— És még mit csinált?... —

— Semmit...

— Nem adott semmit a ke-
zedbe?

— De igen.

— Na látod... és pedig?

Hallgattam.

— Na hiszen tudom már —
mondta a biztos. — És mond
csak... oda is érintette? — és a
szoknyámra mutatott.

— Igen.

— Egészen?

— Nem, nem egészen...

— Tehát csak egy kicsit?... —

— Igen, úgy félig.

A biztos hangosan felnevetett,
a doktor is nevetett. A bácsi
rámnézett és hallgatott.

— És még hol érintett meg?

— Itt! A mellemre mutattam.

— Na... A biztos kételkedve
nézett oda. — Nem tudom... —
mondta a doktornak, — hogy vaj-
jon lehetett-e oka neki erre?

Az orvos odalépett hozzám, hi-
vatásszerűen megfogta a melle-
met, tapogatta, aztán így szólt:

— Oh elég... lehetett neki
oka rá.

— Na és mond csak — kér-
dezte a biztos — és te nem vé-
dekeztél?

— Mit tetszik mondani?

— Ugy értem, hogy nem toltad
el a kezét?

— Nem.

— És tulajdonképpen miért fog-
tad meg te is az ő... azt a dol-
got?

— Mert a tanító ur akarta.

— Ugy... úgy... de nem kény-
szerített rá, ugy-e?

— Nem — feleltem habozva,
de éreztem, hogy ez a kérdés
veszedelmes reám nézve.

— Akkor miért engedted, hogy
azt csináljon veled, amit akar?

Azért... mert a tanító ur akarta...

— Dehát miért nem mondtad
neki: kérem tanító ur, ezt nem
csinálom.

— Mert nem mertem...

— Tehát tiszteletből és mert
féltél a tanító urtól?... —

— Igen — kiáltottam megköny-
nyebbülve és félelemből.

De a rendőrbiztos nem enge-
dett:

— És mond csak, te nem szol-
gáltattál okot rá... nem mondtad
neki soha... szeretném csinálni...
vagy pedig bájosan ránéztél, így?
Szerelmesen rámnézett.

Minden félelemben is nevetnem

kellett, de nyugodtan mondtam:

— Nem.

— És most — folytatta a biztos
— még egyet mondj meg, de a
tisztá igazat, érted! A tisztá iga-
zat... amit a tanító ur csinált,
kellemes volt neked?

Félelemben hallgattam.

— Ugy értem — ismételte —
szívesen játszottál vele?

— Oh, nem! — siettem erő-
síteni.

— Vagy — de az igazat akarom
tudni — mikor hozzád érintette,
kellemes volt neked, vagy pedig
fájdalmat okozott.

— Néha fáj, de nem mindig —
feleltem.

— Tehát néha fáj is? — ér-
deklődött éles hangon.

— Igen — tört ki belőlem —
néha. És akadozva tettem hozzá:
de csak ritkán...

A biztos mosolygott, a bácsi
azonban csodálkozva és harago-
san nézett rám.

— Gyerünk tovább, kicsike —
folytatta a biztos — tehát kelle-
mes volt neked és szívesen csi-
náltad... mi?

— Nem — mondtam a bácsi-
tól való félelemben — nem szí-
vesen csináltam.

— Igen, de hiszen magad
mondtad az előbb, hogy jól esett
neked?

— Erről én nem tehetek —
kiáltottam — ha az a... mikor...

Félbeszakított:

— Jó, jó — tehát nem szívesen
tetted és csak akaratom ellenére
esett jól neked... mi?

— Igen — bólintottam.

— Kérem, — doktor ur — for-
dult most az orvoshoz — szíves-
kedjék talán megállapítani...

Nem tudtam, hogy mit akarnak,
mikor az orvos felszólított, hogy
egy magas székbe üljek. Felhaj-
totta a szoknyámat, odanyult,
éreztem, hogy megvizsgál.

— Stimmel a dolog, a gyermek
érintkezett vele. Zavartan és félve
szálltam le ismét.

— Mond meg most nekem —
szólt a biztos — tudsz arról, hogy
a tanító más lányokkal is csinálta
ezt?

— Hiszen olyan sokan vannak
kint az előszobában — feleltem
kitérően.

Ismét nevetett:

— Azt tudom, de te mond meg,
hogy hallottál-e, vagy láttál-e va-
lamit?

— Igen — feleltem. A Hofer

Melanie és a Ferdinger. Ők ma-
guk mondták nekem.

— És velük is úgy csinálta,
mint veled?

— Nem — mondtam élénken —
a Ferdingert nem... Kimondtam
azt a csunya szót, kiszaladt a
számon.

— Ezt a szót a tanító urtól
hallottad — kérdezte a biztos.

— Nem, nem tőle... — mond-
tam zavartan.

— Hát akkor kitől?

— Ah... csak úgy az iskolá-
ban... a többiektől.

— A Hofertől vagy a Ferdin-
gertől?

— Nem.

— Hát kitől?

— Már nem emlékszem rá.

— Tehát azt mondd, hogy a
Ferdingert nem...

— Nem, vele csak játszott...

— És a Hofert?

— Azt gyakran.

— Te láttad?

— Igen, egyszer láttam...

— És máskor?...

— Na, ő mesélte el nekem.

— Kedves uram — fordult most
komoly hangon a bácsihoz —
nagyon rosszul esik nekem, hogy
ilyen szomorú dolgokat kellett
hallania. Nagyon sajnálatraméltó,
hogy egy ilyen lelkiismeretlen és
megtévelyedett ember elvette a
leányka ártatlanságát, de vigasz-
talódjék, mert a kicsike fiatal
még, senki sem fogja megtudni és
szigorú erkölcsi neveléssel meg-
akadályozhatja a gonosz követ-
kezményeket.

Hazamentünk. Ebben a pilla-
natban meg voltam győződve ar-
ról, hogy tényleg a tanító ur vette
el az ártatlanságomat. Szigorú
büntetést kapott és különösen su-
lyosbító körülménynek vették, hogy
Melaniet és engem elcsábított. Ha
arra gondolok, hogy rajtunk már
nem volt semmi elrontani való és
hogy sok más lánynál sem ő volt
az első, aki ilyen játékot adott a
kezükbé, igazán nagyon sajnáltam.

De a tanítóval való kalandom
döntő hatással volt az egész éle-
temre, amint a további esemé-
nyek mutatni fogják. Mert dacára
ezeknek a gyermektörténeteknek,
talán belőlem is jó asszony vál-
hatott volna, mint Melanieből,
aki ma egy sereg gyermektől kö-
rülve trónol az apja vendéglő-
jében, vagy pedig mint a többi
akkori társnőimből, akiknek egyál-
talan nem ártottak meg ezek a
korai kicsapongások.

Mert ők, mikor feltámadt bennük a szüziérzék, különösen pedig a gyermekáldástól való félelem, visszatartották magukat a nemi érintkezéstől, szemérmesek lettek, azután egy komoly kéréjük, akinek sejtelve sem volt arról, hogy vágyainak kedvenc csemegéjével hányan szórakoztak már, feleségül vette őket, nagy komolysággal elvette a szüzességüket és ha néha néha nem is tudtak ellentálni a kísértésnek mint az én nénikém is, még sem

lett szajha belőlük, mint énbelőlem.

Csak azok az események, melyekről most fogok írni, teltek engem kéjnőve, csak ezek voltak az okai, hogy arra az utra tértem, melyet a „bűn útjának“ neveznek. Nem bántam meg, hogy erre az utra tértem. Ezt már mondtam is és most megismétlem. Legfeljebb az ok fáj, de nem következmény.

Máskülönben pedig — és ezt az igazság kedvéért ismét meg kell állapítanom — máskülönben

pedig ezer és ezer leány az alsóbb, de — mint ma már jól tudom — a felsőbb társadalmi rétegekben is, gyermekségükben ilyen nemi életet élnek, elcsábítva barátnőiktől, minden sejtetem nélkül üznek minden elképzelhető kicsapongást, később pedig erkölcsös, szüzi és tisztességes leányok lesznek, asszonyok és anyák, akik már nem is emlékeznek vissza gyermekkori eltévelyedésükre.

—

Az új Káviár könyvek

közeli megjelenése nem kis érdeklődést váltott ki azok között, akik eddigi könyveinket ismerik és tudják, hogy a most megjelenés előtt álló legújabb könyvek semmiben sem maradnak mögötte régebbi könyveinknél.

Kétségtelen valami, hogy a Kató könyvsorozat pl. olyan páratlan sikert aratott, ami a mai időkben nemhogy ritka, de szinte hihetetlen. A képekkel illusztrált Vera naplója viszont, dacára magas árának, oly rohamosan fogyott, hogy ma már ezekből alig áll néhány példány rendelkezésünkre.

Ép ilyen nagy siker előtt áll az a négy új könyv, ami a közeli hetekben jelenik meg. Mivel minden egyes érdeklődésre és beérkezett levélre külön válaszolni időnk nincsen, e helyen közöljük, hogy az első könyv „Modern házassági háromszög“ címet viseli és az erotikának legjobb és legélénkebb írása. A második könyv címe: „Egy leányiskolai tanár naplójából“. Ennek a regénynek a hőse egy kéjenc tanár, aki visszaél a rábízott növendékek helyzetével és a szerelemből ad nekik kitűnő órákat. A történetnek minden betűje, szava, egy-egy

új és megkapó erotikai rész. A harmadik könyv: „A gépirónő“ címmel jelenik meg. Egy ártatlan menyasszony, csakhogy állásához jusson, szeretője lesz a gazdag vezérigazgatónak és a vőlegény mint szűz kislányt vezeti oltárhoz. A legjobb angol detektív regényekben nincs annyi raffinéria és fordulat, mint ebben a kis történetben. Végül az utolsó, negyedik könyv az Opium barlang helyett „Egy komornik emlékiratai“ cím alatt jelenik meg, amely könyv méltó koronája az előbbi háromnak. A fiatal francia gróf egyik barátja segítségével mint komornik helyezkedik el ismert főurak házaiba, ahol sorra hódítja meg a szép komornákat és a még szebb, még bujább mánásasszonyokat. Olyan izgalmas, páratlanul érdekes ez a történet, hogy az olvasó nem lesz képes kezeiből addig letenni, amíg végig nem olvasta.

Az itt felsorolt négy darab könyv egyszerre jelenik meg és megrendelésére a lap más helyén talál az olvasó teljes tájékoztatást. A könyvekre a megrendeléseket két hét múlva lezárjuk és május hó első felében kezdjük meg a szétküldést.

 Férfiszövetek
Rabong & Schneider, Timișoara

Belváros, Szt György-tér, r. k. püspöki palota

a legnagyobb választékban és legolcsóbban kaphatók

(17)

A Körösparton

Forró júliusi est borul buja melegével a Körösvidek gazdag szépségű tájaira. A nyári nap tikkasztó katalánjában elernyed a természet és szomjas mohósággal szívja fel a kacéran csillogó Körös párák lehelletét. Minden csendes, a határban nyugalom honol mindenfelé. Mintha a holdvilág is elvesztette volna ingerét, a fáradhatatlanul csaholó komondorok most tikkadt aléltóságban szenderegnek. Mély álomba merevült minden ami a környéken él.

De mégsem. Ott lenn a lankás szélső peremén, a Körös belső hajlása közelében, ahol az urasági birtok szélén hatalmas osztagok és szénaboglyák határt vonnak, ugylát-szik valami fehér árny mozgolódik.

Két nyulánk, rugalmas lábu parasztleányzó lassan boglyától-boglyához osonva igyekszik a Körös partja felé. Már-már a boglyák végső sorához érnek, — egyszerre váratlanul, mintha a földből nőttek volna ki, két izmos parasztleány szélvész módjára törtet elő és éhes férfikarokkal szempillantás alatt elragadják a leányokat. Két megriadt leány éles sikoltozása hasítja át a lomha nyár éj csendjét. Hiába... már késő... messze környéken nincsen segítség és semmi földi erő nem lopja vissza a merész legények kezéből a drága zsákmányt. A két leány hősi elszántsággal védekezik. De jaj, mily hamar lankad a gyenge leányerő s heves, de egyenlőtlen erőlködése után, melyet csak fojtott lihegés kísér, — itt is, amott is, mint letört virág, erőltlenül lankad el a leány és a kis váracska, melyet eddig a kétségbeesés védelmezett, megnyílik a győztes előtt. És a lovagiatlan ellenség mohó vágygal okkupálja az értékes zsákmányt...

— Juliska... Rózsika!... suttogják a forró ajkak az első ostrom sikere után, míg a legyőzött leánykák pihegve bujnak meg az illatos puha szénapamlagon. — Oh végre, csak, hogy már megtalálhattunk, csak hogy már egyszer megjött az eszetek! Sokáig játszottatok velünk, pedig hiába tagadtátok, ugylis tudjuk, hogy szerettek és kívántok minket... De most drága csibém az enyém vagy és nem engedünk el. Nem ám!

Igy beszélnek a fiuk. És hiába a leányzókat erőltlen tiltakozása, haszta-

lan a könyörgés, a fájdalom jajdulása, a vár elesett másodszor is... harmadszor is... És a nagy csata után a két legény eltűnt, olyan váratlan és hirtelen, amilyen az érkezésük volt. A két leány kimerültségében, hosszan elnyúlt a szénakazlak hűvös árnyékában. Bágyadt zsibbadság ömlött el ifju tagjaikon, melyeket a harc után csak gyéren fedett ruha. A hold ezüst sugarai szerelmesen cirogatták a fedetlen testeket.

De lassan visszatér a fiatal erő és ösztönszerű szemérmes mozdulattal takaró alá került a hold jámbor játéka. És a hold már régen felfedezte azt, amit a két hevült ifju vak, tűzbeborult aggyal nem ismert fel, hogy a két leányka csipkefodros bölcsője aligha ringott nádfődeles paraszthajlékban...

Mindkettő előkelő nemes család sarja, akik játékos jókedvükben öltözték fel éjnek idején a parasztleányok lenge viseletét. Tréfás céljuk volt a kis csinnal és most rutul fizettek meg gondolatlanságukért.

Ugy történt, hogy Katinka grófnő és Irma baronesz elhatározták — tudván, hogy aznap este a szomszéd birtokos fia Géza gróf, barátjával Tiborral a birtok mentén húzódó Körös parton fog vadászgatni, hogy próbára teszik férfiúi mőhóságukat és parasztleányoknak öltözve utjukba kerülnek és a végén kifigurázzák a két szoknyabolondot. Rózsika és Juliska ünneplőjét kérték el erre a célra.

Hogy a vállalkozásuk másként végződött, annak egyszerű oka az, hogy Tibor gróftól sürgős távirat a fővárosba hívta és így Géza is kénytelen volt elejteni tervét. A szép, karcsu Juliska és a tüzezzemű Rózsika, két szemrevaló szobalány, — már régen főzte a Pista lovászt és a méltóságos báró kedvenc huszáraját, a deli Karcsit. Mindkét ember legény a talpán, akikért a körösmenti urasági határban minden épkézláb vászoncelédet tört a nyávalya.

A két fiu — éppen pihenőnapjuk volt — ott ólálkodott a kastély női lakosztálya körül, bölcsen arra számíttva, hogy forró vérük kihozza Juliskát és Rózsikát a levegőre és talán lehet azután velük egy kicsit amugy isten igazában „hancurozni.”

Nem is kellett sokáig várakozniok.

A két kisasszony szobalányuk ünneplőjét felöltve a lomha nyári éj leple alatt kalandos útjára indult és éppen a két legény karjaiba rohant. A többi azután az erő elvégezte. Kevéssel később két fáradt leányalak lopódzott vissza a kastély hátsó kapujához.

*

A felkelő nap aranyos glóriája alig fonta még körül a kastélyt szegélyező platánok csucsait, Katinka grófnő és Irma baronesz egy átvirasztott éjszaka után hirtelen elutaztak...

A cselédség körében szájról szárra járt a hír, hogy valami szerelem van a dologban. Többet azonban senki sem tudott. Később a pletykabeszéd már azt is tudni vélte, hogy tavasszal messze idegenben, talán Schweiz valamelyik régi falucskájában, egy kis napsütéses szobában, a Köröspart buja nyári éjszakáján paraszterővel nemes talajba hintett kis magocska új életre kelt, mint ahogy nemes törzsből néha dús fatyuhajtás sarjadzik.

Baba

»Slager«

cipőszalon, Timișoara, II.

Három király és Telekház utca sarok
Elegáns, tartós, modern cipők, redukált
olcsó árak! — Mérték utáni rendelések,
javítások soron kívül. (40)

Ha szép akar lenni, használjon

Kalka-féle Liliomtej-krém
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban Belváros

„INTERIN“

Autorizat de On. Min. de Interne
Birou particular de detectivi pentru informatiuni polițienesti

Magánnyomozó, Tudakozó és megfigyelő
Recherchen und Privatdetektei

Informațiuni comerciale — Kereskedelmi
információk — Handelsauskünfte

Relațiuni excetente interne și externe
Elsőrendű bel- és külföldi összeköttetések
Beste in- und ausländische Verbindungen

Timișoara I. Str. Eugen de Savoya
10 a et. 1. — Telefon 930

Az ezredesné unokahugai

— Regény —

17

— Valószínűleg egy szigettlakót, akit vándorutján szedett fel magának.

De a szigettlakó, akit a herceg este bemutatott, a két hölgy legnagyobb csodálkozására nem volt más, mint Saski gróf — saját személyében, azzal a különbséggel, hogy vállain meglátszott az évek súlya. Az egykori szép Gastonnak vége volt. Még mindig a korrekt nemes volt, de már meghajolva járt, szép hajában ezüstsálak csillogtak és szemei körül a sok ránc nehéz bánatra mutattak. Számára is elmúlt a kacagás és szerelem ideje. Néhány évi szenvedélyes szerelem után meghalt a felesége, gyermekei követték őt és sorra érték a különböző csapások.

Csak Saski grófnő élte túl környezetét változatlan frissességben Julia és a gróf sokáig nézték

egymást, először vegyes érzelmekkel, de aztán mindkettőjüknek szinte egyidőben ugyanazon gondolatuk támadt:

— Ő szenvedett... ő sirt! — és némán egymásnak nyújtották a kezüket.

— Meg tud bocsátani nekem? — kérdezte a férfi.

— Én már elfelejtettem — felelte Julia egyszerűen...

Hat hónappal később a Charmetesi kastély udvarán ott álltak a hölgyek felpakolt utikocsijai. Néhány lépéssel távolabb két ur adta ki utasításait a cselédségnek. Herceg volt az egyik, tegnap óta Vaudrez asszony férje, a másik pedig Saski gróf, most a Corriero asszony ura. A szalon ablakánál kéz a kézben két asszony állt. Már nem voltak olyan fiatalok és szépek, mint elbeszélésünk kezdetén.

— Emlékszel még, Julia — kérdezte Florentine — hogyan indulunk valamikor a boldogság felé?

— Igen — felelte Julia szomorúan — de el kell felejtünk a tavaszt... mikor az ősz jön.

— Igazad van.

— El kell hagyni a virágok országát, mikor az ember belép a hó birodalmába...

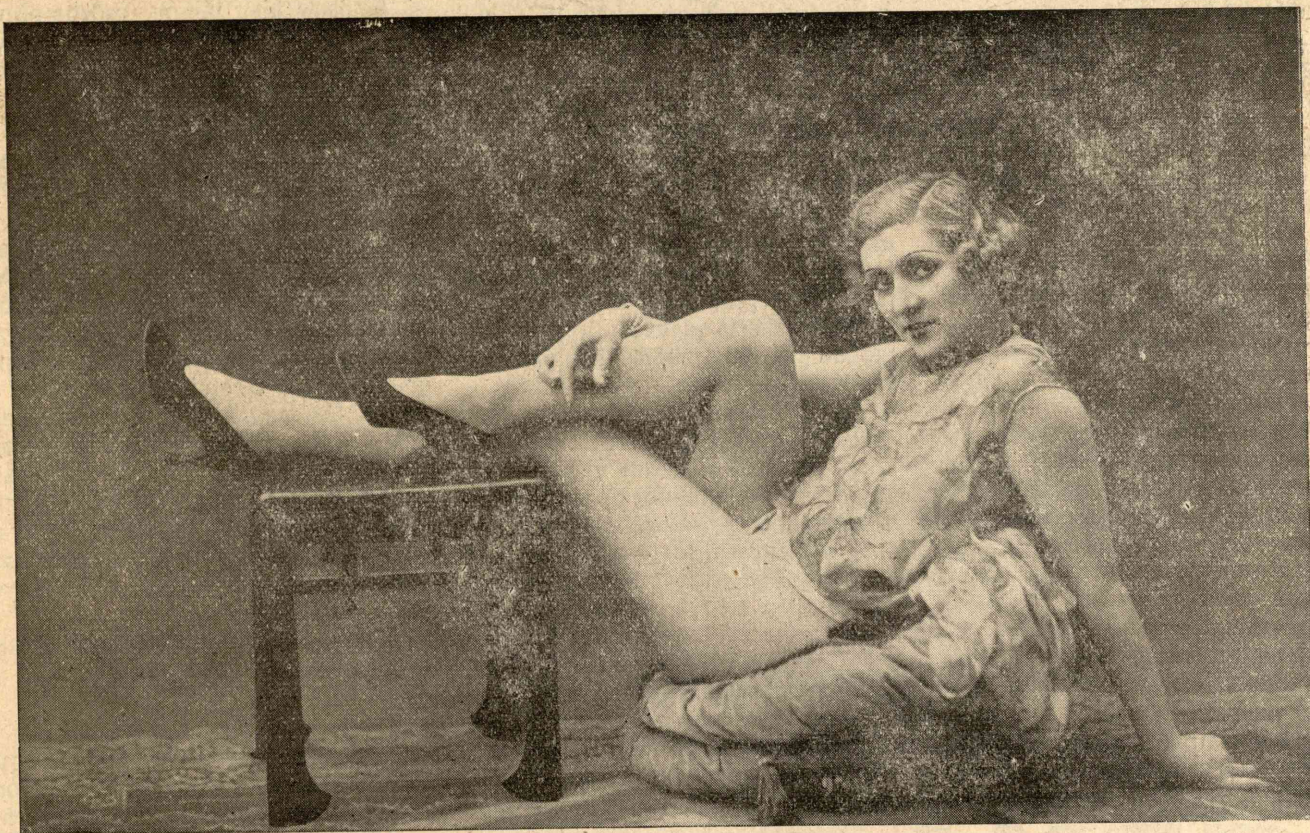
A két asszony sirva ölelte át egymást.

— Vége —

Mikor a házastársak enyelegnek

Feleség: Istenem, kétszer is meggondolhattam volna, mielőtt hozzád mentem!

Férj: Nekem elég lett volna egyszer is!

Fotó „Mandel” Páris

A holdcsókolta leány

Irta: KOLOZSVÁRI LÁSZLÓ

Mérai Tibor akkor már mintegy tizedik napja élvezte barátjának, egyetemi kollégájának — Balogh Ödönnek — a vendégszeretetét.

Ez a nagy barátság még a gimnázium padjai között keletkezett, aztán az első egyetemi év még jobban összehozta őket és az év végén Ödön meghívta szőke, halványarcu barátját, hogy a nyári hónapokat töltsse vele együtt birtokukon, az Alföldön.

A juliusi nap tikasztó perzseléssel süttött. Mérai Tibor vette vázlatkönyvét és elindult kószálni, rajzolni, de még megkérdezte a cseléd lányt.

— Az urfi hol van.

— Lefeküdt aludni.

Tibor arcán látszott, hogy még szeretne kérdezni valamit. Már menni akart, de aztán mégis megállt.

— És a kisasszony?

— A kisasszony elment valahová.

A kisasszony! Balogh Viola! Az ösvényen, ahol ment, porzott a száraz föld léptei alatt. Viola. A haja ébenfeketéje és szemének szénbogara. A bozót fehér virágjain méhek döngtek — mintha a Viola hangja...

Egy kis tisztásra ért és itt megállt, úgy tűnt neki, mintha megtalálta volna, amit keresett. Le akarta rajzolni a nagy nyári csendet. Ahogy szunyad a fa, a bokor, ahogy elnyulik a virág árnyéka, a nagy juliusi meleg lusta elterpeszkedését akarta papírra vetni. És itt minden ilyen volt. Leült. De a csönd újból csak Vidát hozta elébe.

A 19 évesek halálos vágyakozásával szerette ezt a szép, magas, fekete leányt. Tíz napja volt itt és ennek a tíz napnak a története oly gyorsan rohanta meg most, hogy szinte elfult a lélekzete. Vérének lüktető sovárgása kergette, hajtotta folyton a lány után. Nagyon sokat voltak együtt és a harmadik napon történt.

Most ahogy itt ült a kis tisztás csöndjében — maga előtt látta annak az estének lázas perceit. Este tíz óra lehetett és hirtelen szélroham kioltotta a lámpát, gyufája nem volt, elindult barátja után, ki benn volt a szüleinél. A szobákon, ahol végig-

ment vak sötét, ahogy botorkálva, tapogatózva vándorolt... egy fotel támláján egy meleg, puha női kezet fogott meg.

Szinte nem is tud magának számot adni, hogyan is, miként történt. A szoba vaksötétjében, a kéz erős szorítása, szívének örült dobogása, Viola, az a görcsös kapaszkodás... a lány huzta, vont. Egy meleg, fuldokló, lihegésű arc és végnélküli halálosan egymásba kapaszkodó csók.

Mire agya kitisztult és kissé józanabban akarta élvezni — magának számotadón — a pillanat gyönyörét — Viola már nem volt.

Amilyen csodaszzerűen reá akadt, úgy tűnt el. Felállt. A csend, mely körülvette, fojtogatta már. Tovább ment, eddig még nem járt helyeken, sűrű bozótokon, két kezével utat csinálva maga előtt.

Messziről egy patak csobogását hallotta. Még pár lépést tett és a patak ott volt. Mély medrű víz volt, de csak a part mentén volt mélyebb, a közepén egészen sekély volt a víz. És ott feljebb...

— Mérai Tibor szemében felcsillant a tűz. Ott feljebb a közép egy magasabb homokbuckáján nyaldosta, mosta a sekély hullám Viola csodálatos kreol napbarnította testét. Végignyult a homokon feltárva testét az isteni sugaraknak, önfeledten a legősibb, legtermészetesebb pózban, hanyatfekve lábait szétvetve.

A mellében elakadt a lélegzet, mozdulatlan dermedtségben bámulta, csodálta a fehér csodát.

Aztán felocsudva a merevségből, önkéntelenül, reflexszerűen a vázlatkönyv, a ceruza került elő. És rajzolni kezdett. Mohón, gyorsan, félve, hogy eltűnik a látomás, pillanatok alatt születtek új és új vonalak. Mire készen lett — nem rajz volt, de ott élt a fehér papírlapon Viola teste.

És akkor megfordult, halkan, óvatosan visszafordult és hazament.

*

Másnap reggel Ödön bement a városba, várta Tibort is, de az nem

ment. Egész nap nem volt látható, csak az ebédnél és a vacsoránál.

Vacsora után Viola megkérdezte:

— Tibor nem jön sétálni?

— De igen, csak magamhoz veszek valamit, menjen csak előre, egy perc múlva jövök.

Pár lépésnyire a háztól, utólérte.

— Valamit akarok mutatni magának Viola, éppen ezért hoztam is a kézilámpámat.

Egy levelezőlapnál valamivel nagyobb vászon került elő és a kis lámpa fényénél ott élt, pompázott színeiben a zöld bozót, ott csobogott a kék, sekély patak és a kis homokbuckán Viola márványteste. Ott izzott, pihegett a forró leánytest.

Ahogy a meglepetéstől, a csodálatlótól kitágult szemekkel nézte, ahogy el nem hinni akarón bámulta — a fiú lassan átkarolta.

— Tegnap délután rajzoltam le, aztán ma lefestettem, ilyen képet még soha életemben nem festettem és soha nem is fogok.

Aztán a kis lámpa csörömpölve kiesik egy kézből és a fűbe borulva enyhe sugarakat bocsájt ki, melynek fényében két összeforrt alak siluettje állt szoborszerű csöndben.

Sokáig sétáltak még, lázasan, részegedve csókjaiktól, aztán a ház előtt megálltak bucsuzni.

— Kincsem, nagyon szeretem magát, kincsem legyen az enyém! Az enyém kell legyen, mert oly forrók a nyári éjszakák és oly szép maga. Az enyém kell legyen, mert a langyos éji szellő elviszi magához a vágyat és meg kell érezze, el kell hogy hozza magát nekem, ha csak egyetlen éjszakára is, de el kell jöjjön. Kincsem ma éjszaka várom. Ha egy kő rezzen odakünn, ha a fűszálak izegni fognak, akkor is azt fogom hinni, hogy maga jön. Ugye eljön kincsem?

A leány egy bódult igennel borult a fiú cserepes, forró szájára.

*

Sehol egy árnyék. A holdat egy sötét, nagy felhő takarta el. Tibor az ágyán ült, cigarettázott. A sötét-

„ERNA“ Creme Poudre Savon

Ne kísérletezz! Használja 100 év óta ismert és bevált ERNA-krémet. Májfolt, szeplő, vimmerli és mindenféle bőrtisztálanság ellen a legbiztosabb szer. (36)

Farmacia Schul
Timișoara II., Str. 3 Crai (Háromkirály-u.)

ben csak a cigaretta parazsa világított. De azt is eldobta, mikor fülei felfogták azt az alig hallható neszt, ami az ajtó felől hangzott. Valaki künt megállt. Lenyomták a kilincset és az ajtónyílás keskeny résén valaki besurrant.

— Viola ...

Ketten összeborultak. A lányon egy köpeny volt csak és alatta tűzelt fehér, kemény teste. Pehelyként kapta karjaiba és megindult terhével diadalmasan az ágy felé. Óvatosan letette és csókolta, simogatta

kebleit, forró, meleg testét. A vágy már elhatalmaskodott felettük, mikor...

Lassan hideg, fehér fénnel telt meg a szoba. A hold előbujt és idegen nyugtalanító sugaraival körül csókolta a szobában már egymásra boruló két embert.

Viola hirtelen kiegyenesedett, arca figyelőn az ablak felé fordult és ezen az arcon elomlottak a sárga sugarak.

A hold különös, hideg fényével megcsókolta a lányt... és az kibon

takozott a fiu szinte dermedt, ijedt karjaiból és elindult az ablak irányában a sárga, nyugtalanító, vonzó hideg sugarak forrása felé.

A gépirónő

Érdekes színekkel van megrajzolva ebben a könyvben a bank, a hatalmas direktor, a szerelmes kis gépirónő és a még szerelmesebb yőlegény. A könyv most van sajtó alatt és e hó végén jelenik meg.

Örök rabságban

(Részlet Joseph Delmont hasznló című regényéből)

Haschele még egy utolsó pillantást vetett szülőfaluja felé, azután sóhajtván szaporázta lépteit. De nem jutott messzire...

Kemény, vad ütés érte a hátát. Puskatus csattant rajta. A fiu megtántorodott és végigesett a havon. Még mielőtt felugorhatott volna, az orosz csendőr már a mellén térdelt. Haschele kétségbeesetten igyekezett lerázni magáról támadóját. Élet-hálál harc indult a sötét éjszakában a két küzdő fél között.

Haschele felülkerekedett volna, ha az őrzetű kiáltozására nem siet oda néhány másik csendőr, akik a közelben állomásoztak. Őt ember ütötte, verte most már a szerencsétlen menekült és ha Gregorieff utolsó pillanatban nem tér észhez, az áldozat holtan marad a feldühödött besúgó karmai között.

Megkötözték a sok sebből vérző szerencsétlen férfit és puskatussal hajszolták, csizmasarokkal rugták előre.

A zsidónegyed bejáratánál Smierszky jött elébük.

— Aha! Megvagy pizkos zsidó! — kiáltotta kárörvendően és vadul arcába vágott a tehetetlen embernek. Aztán átkutatta zsebeit, elvette pénztárcáját, óráját, zsebkését. Mindenéből kifosztotta, még a zsebkendőjét sem hagyta meg.

Tovább indult a szomorú menet, kíváncsiskodó emberek tömegétől követve. Így érték Kalischék házába, ahol Haschelet belökték az ajtón.

— Kapitány ur, — könyörgött Ebenezer, — ne hagyja, hogy elpusztítsák a fiamat! — Nézze, hogy néz ki a szerencsétlen!

— Majd még jobban néz ki, ha az akasztófán lóg!

A kemencepadon felsírt az anya. — Gyermezem, szegény gyermekem!

Politseffszky hülye vigyorral, rézszen, tántorgott Haschele körül, aki összeszorított fogakkal nézett a tisztekre és elégtétellel állapította meg, hogy Gitta nincs a szobában.

— Megfogtak hát, disznó — sziszegte Politseffszky, aztán Sárahoz fordulva mondta, — elhallgas te vén szipirtyó, mert agyonveretlek!

Haschele nyugtatón fordult az anyja felé:

— Anyám! Ne félj semmit, engem nem bánthatnak, én nem követtem el semmi bűnt! Ártatlan vagyok!

— Hé, zsidóbagázs, talán nem társalogtatók! — ordította Kerentseff, — mert mindjárt megtáncoltatom a korbácsomat a hátatokon! Gyere ide, te gaz bombavető!

A csendőrök előre lökték Haschelet.

— Átkutatták már a ruháját?

— Parancsára, kapitány uram, — lépett elő Smierszky, ebbe a zseb-kendőbe belekötöttem mindazt, amit nála találtunk, — szölt és leletette a kis batyut az asztalra.

— A pénzemet és az órát azonban a másik zsebébe tette az őrmester ur, — mondta nyugodt hangon Haschele.

— Mocskos zsidó! Bűdös disznó! egyáltalán nem volt sem pénzed, sem órád! — üvöltötte az őrmester és arcába köpött a fogoly-nak.

— Őrmester! Adja ide a pénzt és az órát, — parancsolta a kapitány.

Smierszky tétova mozdulattal, szitkokat morogva, de a felettes hatóság előtt meghunyászkodó engedel-mességgel nyúlt a zsebébe és ki-rakta az asztalra a pénztárcát, meg az órát. Közben gyilkos pillantásokat vetett Haschelera.

A kapitány kinyitotta a pénztárcát, kivette belőle az írásokat, futólag átolvasta őket, aztán megszá-molta a pénzt:

— 210 rubel.

— 410 rubel, — jelentette ki határozott hangon a fogoly.

— Átkozott kutya, — üvöltött Kerentseff, — talán most is keresni akarsz? Ha én azt mondom, hogy 210 rubel, akkor annyi és nem több.

Ebenezer aggódva intett Haschele-nak, hogy hallgasson és az anyja könyörgőn emelte feléje kezét. De a fiu nem tágitott.

— Kapitány ur, — mondta el-szántan, — ha csak 210 rubel van a tárcában, akkor az őrmester ur ki-vett belőle 200 at.

Hazudsz, aljas zsidó! Hazudsz! Hozzá se nyúltam a mocskos tár-cához.

Kerentseff egy hajtásra kiivott egy vizespohárnyi pálinkát. Amikor le-

tette a poharat, Politseffszkyhez for-dult:

— Töltsön újra, Vaszil Vaszilje-vics. Jó ez a snapsz. Ezek a gaz-emberek lábvizet adnak el nekünk pálinka helyett és a jó italt ma-guknak tartogatják.

Felhajtotta a második tele pohar-at is, aztán folytatta a kihallgatást.

— Na most beszélj! Mit csináltatok ott a titkos üléseken?

Haschele szemébe nézett a kapi-tánynak és hallgatott.

— Te! Ha nem beszélsz, akkor majd teszek róla, hogy kitátsd a szádat! Azonnal mond el, hogy miről folyt a szó az üléseken! Mit csináltatok?

— Arról beszéltünk legtöbbször, hogy legtöbb ideje volna már, hogy Oroszországnak végre tisztességes hivatalnokai legyenek.

Kerentseff az asztalon heverő kor-báccsal játszadozott. Teletöltötte a poharát pálinkával és szomjasan hajtotta fel a perzselő italt. Aztán Haschelére sandított, aki keményen állta pillantását.

— Ugy. Szóval egy bűdös zsidó azt állítja, hogy szent Oroszország hivatalnokai tolvajok, — mondta félelmetesen fojtott hangon. Aztán hirtelen kirobbant belőle az üvöltés.

— Nesze kutya!

Az ostor csattant a megkötözött férfi arcán.

— Te kutya zsidó, te mersz be-csütletről beszélni! Amikor a zsidók nyakra főre csalják és kiszipolyoz-zák a hivatalnokokat, a tiszteket és parasztokat! Te mocskos, te mersz megsérteni egy orosz cári tisztet! Te, aki a világ legcsalóbb nemzet-ségéből származol! Na várj csak! Holnap reggel megcsináljuk a jegy-zőkönyvet és majd beleírjuk mit merészeltél mondani!

— Ne felejtse el majd azt is be-leírni a jegyzőkönyvbe, hogy két-száz rubelt el akarnak lopni tőlem.

Kerentseff felugrott és magánkívül kezdte ütlegetni Haschelet. Az ostor csattanását tulharsogta rekedt kiál-tozása:

— Te disznó! Azt mered mon-dani nekem, hogy tolvaj vagyok! Te mocskos zsidó! Te szemét! Te pizsok! Te aljas dög!

Ebenezer megfélemedezett minden elővigyázatosságról és minden ve-szedelemről. Odavetette magát a fia

elé, hogy megvédje. A düttől elvakult tiszt most az öregembert ütötte. Teljes erővel zudultak a csapások a fejére, a vállára. Sára ordítva felsírt. Smierszky odaugrott, elrántotta az öregembert és a sarokba rugta. Haschele észrevette ezt. Elöntötte a kétségbeesés és a düh. Felemelte a lábát és csizmája sarkával ő is beleugrott a háttal álló őrmesterbe, aki a váratlan lökéstől hangos robajjal esett a földre.

— Verjétek agyon! — ordította a részeg Politseffszky, verjétek agyon az egész átkozott zsidó bandát!

Kerentseff még egy ideig verte, korbácsolta a fiatal embert, aztán elfáradt a karja és visszahanyatlott a székére.

— Így ni. — Máskor majd meggondolod, hogy tisztüket sérted, — mondta elégedetten és újra felhajtott egy pohár pálinkát.

Vasaljátok meg és vigyétek el! — adta ki a parancsot.

Sára odarohant a fiához és átölelte. Kötényével törölgette a patakzó vért az arcáról.

— Nyugodj meg anyám és higgyél abban, hogy semmi bajom nem lehet, mert ártatlan vagyok, — suttogta az elgyötört fiú. Sára zokogva ölelgette gyermekét, de Smierszky odalépett és fenyegetően emelte fel öklét.

— Gyere csak! Majd én megtanítlak keztyűbe dudálni! — szólt, egyik kezével megragadva Haschelét, a másikkal az öregasszonyt, akit olyan brutálisan lökött félre, hogy a szegény teremtés végigcsúszott a padlón. Ebenezer odaugrott hozzá, felemelte és visszavezette a kemencepadra.

Politseffszky odatántorgott eléjük és bütykös ujjával az orruk előtt gesztikulálva, részegen csuklotta:

— A zsidóknak ...mind ...ide kell ...adni ...a sok pénzt ...amit a keresztényektől ...összeharácsoltak...

Smierszky és két csendőr megragadták a foglyot és kilökték az ajtón.

— Kötözzétek jól meg, — kiáltotta utánuk Kerentseff.

Összetörtén, tehetetlen fájdalomukban elgyöngülten, roskadtak egymásra az öreg szülők. Ebenezer gépiesen simogatta Sára arcát. Könyveik hangtalanul patakzottak.

A kapitány visszahívta az őrmestert.

— Smierszky! Maga itt marad. Vasil Vasziljevics, maguk ketten Smierszkyval tartanak házkutatást. Meg kell találniok a merénylet kompromitáló írásait. Ez a disznó

biztosan hazahozta és elrejtette a papirokat. Keressék meg.

— Pa...parancsára...Ivan Ivanovics ...majd ...majd mi ...megtaláljuk ...legyen nyugodt ...megtaláljuk...

Tántorogva indult fel Smierszky támogatásával a lépcsőn, néhány lépés után elesett és négykézláb ment tovább.

A padláskamrában ocska ruhák és bundák lógtak a fogason az egyik sarokban. A ruhák alatt ki

mustrált, magasszáru csizmák álltak. Az egész sarokból dohos moly szag áradt.

Gitta Haschele szép, fiatal felesége oly módon rejtőzött el, hogy két lábát beledugta a hatalmas férficsizmákba és két földigérő báránybőr bundát csavart maga köré. A szögön logó bundák fullasztó melegében kiverte a hideg a félelemtől. Amikor Smierszky első ízben kutatót a padláson, — akkor még Haschelét kereste, — közel volt ah-

Káviár eredeti felvétele

hoz, hogy a fiatalasszonyra ráakadjon. Már ott állt a fogasnál és turkált a ruhaneműben, de ebben a pillanatban észrevett egy törött csat-
tot, amelyben egy hamis drágakő talmi fénye csillogott. A csatt egy ócska asztalon hevert, a fogas mellett. Smierszky kapzsi mohósággal nyult a vélt érték után és egészen megfeszült örömeiben a fogason függő ruhákról.

Amikor a csendörök az első kutatás után elhagyták a padláskamrát, becsapták maguk mögött az ajtót és Smierszky önkéntelenül be zárta kívülről. Ezáltal Gitta nem jöhetett ki a kamrából és így a véletlen megkímélte attól, hogy véresre vert urát láthassa. A hangok nem hallatszottak keresztül a vastag falakon és így Gitta semmit sem tudott a történetekről. Pedig a csendörök távozása után elhagyta rejtekhelyét és a zárt ajtónál hallgatózott.

Most újra dübörgő léptekeket hallott a lépcső felől. Gyorsan vissza futott rejtekhelyére és az előbbi módon beburkolódzott. Remegve hallotta az érdes férfi hangokat, a részeg hadnagy átkozódását és tántorgó botorkálását. Egész testében reszketett, amikor a kulcs a padlás ajtó zárjában megcsikordult és a két férfi belépett. A verejték gyöngyözött a homlokán jeges hideg futkározott végig a gerincén. Rossz sejtelmek kínozták. Ugy érezte, hogy elveszett.

Smierszky lámpással a kezében bevilágította a kamrát. Politseffszky megállt a küszöbön és az ajtófélfának dőlve szitkozódott. Már annyira részeg volt, hogy csak értelmetlen szavak törtek fel a torkán:

— Átko... zott... zsidóbanda... mindent... mindent... elhará... csoltok... szegény... orosz cá... cári tisztnek... nem... nem... nem marad csak... nyavalya.

Kerentseff unta magát odalént. Haschele holmijai között turkált, újra megszámlolta a pénzt és boszszusan sziszegte:

— Kétszáz rubel hiányzott neki — kétszáz korbácsütést verettetek rá holnap reggel!

Türelmetlenül mocorgott a széken, ásított, ivott, aztán fölkiabált a padlás felé:

— Na, mi lesz veletek!? Vaszil

Vasziljevics sikerült valamit találni?

Politseffszky meghallotta felettesének hangját és igyekezett talpra állni. Előtte magát az ajtófélfától, amihez eddig támaszkodott és előre indult. De megtántorodott és rázuhant az előtte gugguló őrmesterre, aki egy ládában korászott. Smierszky is elvesztette az egyensúlyát és mind a ketten végighemperedtek a padlás földjén. Az őrmester belekapaszkodott a fogason lógó két báránybőr bundába, amelyek mögött Gitta rejtőzött. A bunda akasztója leszakadt és a prémek rázuhantak az őrmesterre, akinek tévoa keze most Gitta térdkalácsát markolta meg.

Az asszony úgy megrémült, hogy hang sem jött ki a torkán. Politseffszky dülledt szemét a prémek között kecmegő őrmesterre irányította és első percben észre sem vette Gittát.

Smierszkynek végül sikerült felállnia. Meglepetten kiáltott fel:

— Hadnagy ur, itt van valaki!

Politseffszky most arra nézett, amerre az őrmester mutatott és bazedovos szemének hülye pillantása rátapadt a fiatalasszony sapadt arcára. Vigyorogni kezdett. Az őrmester is hülyén bámult a mozdulatlan merevedett asszonyra. A hadnagy előre támo lyogott.

(Vége a következő számban)

Szerzői tanácsadó

K. J. Versec A csecsemő szoptatása alatt a mellbimbó sokszor berepedezik. Fontos, hogy ezt idejekorán észrevegyék, mert ilyenkor az orvos segíthet rajta, ha ellenben a repedés hosszabb ideig fennáll, mint bármilyen nyitott seb, fertőződik és emlőgyulladás a következménye.

Idealista. Ön azt kérdi, hogy van-e sirig tartó, egyetlen, nagy szerelem? Ez az a kérdés, amely minden férjhez menő fiatal leányt izgat. De a válasz nem lehet sem egyszerűen az, hogy: igen, sem az, hogy: nem! Mert a szerelem csak egy kezdő stádiumot jelent, mert a legideálisabb házaspár szerelme is egy bizonyos koron túl, tehát még sok esztendővel a sir előtti, barátsággá nemesbedik. A kölcsönös megbecsülés és szerelet, melyet nem zavar meg semmiféle durva civódás, ahol kölcsönös türelemmel és gyengédséggel viseltetik egymással szemben férj és feleség, sokkal magasabb, tartósabb és nagyobb boldogságot jelentő állapotot terem, mint a szerelem. A szerelem hangulatunknak, idegrendszerünknek van alávetve, a szeretet és barátság sokkal szilárdabbak és megbízhatóbbak. Aki tehát szere-

lemből házasodik és szerelmét lassanként átnemesíti az öreg kormegszépitő barátsággá és szeretetté, az voltaképpen sirig tartó szerelmet adott házastársának. De ennek lényege nem a folytonos lobogás és szenvedély, hanem a leszűrődött mosolygó és csendes életbölcselet.

Fiatalasszony 26. Méhnyakgyulladás esetén a nyálkahártya duzzadt, vérbő és sok váladékot termel, amely kezdetben világos, később zavaros. A nyitott méhszájon keresztül a hüvely felé dudorodik elő a tultengelt nyálkahártya, amelyből sokszor kisebb-nagyobb polypok képződnek. Ha ez a betegség sokáig fennáll, a méhnyak megvastagszik, megnagyobbodik. A hüvelyi részen a mirigyek kivezető csövei eldugulnak. (Naboth-féle tömlők). A méhnyak hüvelyi részén igen gyakran kimaródások képződnek. A váladék a hüvelyboltozatban meggyülik és időnként nagyobb mennyiségben lökődik ki. A havi tisztulás csak akkor erősebb, ha a gyulladás a méhtest nyálkahártyájára is áttérjed. Ha kimaródások vannak a méhnyakon, rendetlen érzések jelentkeznek, különösen testi megerőltetés, vala-

Harisnyák, kötött árúk

a legolcsóbban, **ROTH-nál**, Timişoara, IV. Bonnáz u., 12

(30)

mint közösülés után. Az ilyen beteg nő arról panaszkodik, hogy medencéjében nehézség érzete van, keresztláji és deréktáji fájdalmak kínozzák. Székelés, vizezés, sőt ülés közben is fájdalom lép fel. Különösen, ha a méhnyak ajkai megnagyobbodtak. Míg a hüvelygyulladás váladéka tejfelszerű hig, genyes, addig a méhnyakból jövő váladék tojásfehérjeszerű, hol tiszta, hol zavaros. A méhnyakhurut idült betegséggé lesz, melynek gyógyulása hosszú ideig tart. A kimaródásokból idővel méhrák is képződhetik. Azért nagyon fontos ezen kimaródásoknak szakszerű gyógykezeltetése. Többnyire hüvelyirrigálást rendel az orvos mindenféle dezinficiáló gyógyszerekkel. Minthogy ezek az irrigálásra használt folyadékok a méhnyakcsatornába és a méh üregébe még kevésbé jutnak be, azért szükséges ezen bajoknak helyi gyógykezelése is. A nehezen gyógyuló kimaródásokat, a tultengelt nyálkahártyát, s nem ritkán a megvastagodott, tulburjanzott méhnyakat is sebészi beavatkozással szokás eltávolítani. Forduljon tehát mielőbb orvoshoz, aki majd megmondja, hogy mit kell csinálnia.

Menyasszony. Vőlegényem — írja levelében — minden tekintetben igen rokonszenves ember és én szeretem is. De van egy nagy hibája: igen sokat hazudik. Ez nagyon kétségbeejt és ezután habozom, hogy egyáltalában hozzá menjek-e feleségül?

V á l a s z: Megnyugtatóására szóljon, hogy nem minden hazugság jellembeli fogyatékoság következménye. Igen sok embernek nagy képzelő ereje van, a rendes, mindennapi életből egy álmovilágba menekül és a legjobb hiszemben állítja a legképtelenebb dolgokat, melyeket valóságoknak tart. Már most az a kérdés, hogy ezek az álmodozások mennyire zavarják meg a rendes munkájában? Ha úgy látja, hogy vőlegénye munkáját rendesen végzi, szorgalmas, megbízható ember, úgy ezek a fantasztikus eszmekóborlásai voltaképpen egészen ártatlan dolgok, melyeket kár volna tulsötéten megítélni. Az is lehet, hogy a házaselet annyi új szenzációt visz életébe, hogy azontul felesleges lesz álmovilágába menekülni. De az is lehet, hogy hazudozásai csak az ön elkápráztatására kitálatott mesék, melyek segítségével

érdekessé akar válni ön előtt. Ezek is ártatlan, naiv dolgok. A hazugság csak akkor veszélyes, ha jellemgyengeségből ered, szándékos megtévesztés és jogtalan előny-nyerés a célja.

N. N. Brasov. Idegen testek a húgycsőbe kívülről szoktak bejutni, pl. ha rossz, törékeny műszer (gummi vagy selyemkatheter, bougie) betör. Önfertőzés során kerülhet a húgycsőbe tü, hajlú, ceruzadarab, kalászosok stb. Végül belülről hólyag vagy vesekő repedhet meg vizezés közben a húgycsőben. A húgycsőben levő idegen test teljesen elzárhatja a

húgycsővel, a beteg nem tud vizelni. Ha soká fekszik valamely idegen test a húgycsőben, felmarja annak falát, tályogot, húgycsőszűrődést okozhat, tehát mielőbb el kell onnan távolítani. Eltávolítását az orvos megfelelő húgycsőfogókkal, esetleg húgycsőtükrről át végzi. Ha ily módon nem sikerül, a húgycső feltárással távolítják el. A húgycsőben rekedt követ megpróbálják szondával a hólyagba visszatolni, ahonnan köfogóval könnyen ki tudják venni. Fontos, hogy mielőbb keresse fel egy szakorvost.

Tavas z
— R a j z —

A színésznő házassága

A nap már édes sugarakkal csókolta a fehér párnákat, amikor Marga és Rudolf mámoros álmukból ébredtek. Egy éjszaka suhant el csókok és ölelések emésztő tűzében. Az asszony, mintha kis élete egész örömét akarta volna felédesíteni, olyan szenvedélyes, vakmerő és telhetetlen volt; a nagy vivő pedig felolvadt a lángoló, feneketlen kráterben. Be kellett ismernie, hogy kalandjai tömkelegében nem akadt még olyan nemesvérű asszonyál-latra, amilyen ez volt, Marga szerelmes volt Rudolfba és teste, lelke, egész lénye felolvadt szenvedélyében. A férfinak eleinte csak az asszony nagyvonalúsága tetszett, később megismerte nemes tulajdonságait és aranyos szívét, rokonszenve meleg barátsággá fejlődött és mikor látta, hogy Margát nem ejti hálóba egykönnyen, szerelemre gyulladt iránta. Talán először életében.

Két galamb nem élhet szorosabb barátságban, mint ez a két szép forróvérű teremtes. Az emberek csodálva szemlélték ezt a két pompás embert és az intim személyzet meséket regélt szerelmi életükről. Az éjszaka számukra nem az alvást és pihenést jelentette, hanem szakadatlan gyönyöröket, vagyak tömjénezését és szüntelen epedések dédelgetését.

De az iramot csak a férfi bírta, a nemes versenyben Marga lassan-lassan lemaradt. Az éjszakák elvesztették számára ingerüket, nagy érzéki szerelme mély, benső szeretetté alakult át; amilyen szenvedélyesen kívánta kevéssel előbb a férfi testét, olyan hévvel ölelkezett most lelkével, tűzbe pirult az orcája, ha ránézett, vagy szellemes csevegését hallgatta és túláradt a boldogságtól, ha mások nézték vagy dicsérték a férjét. Ugy érezte, hogy az oktan ösztönből fakadó testi érintkezések profanzálják példátlan barátságukat és krisztusi szeretetüket.

Rudolfban viszont Marga kegyetlen érzékisége olyan parazsat lobbantott lángra, amely nem akart most csillapulni. Az asszony ezer csalafintasággal mindig kivonta magát a kötelesség alól. Rudolf pedig követelte a jussát, Előbb incselkedve, azután józan magyarázatok-

kal, végül brutálisan, erőszakkal. Marga ilyenkor halálosan boldogtalan volt és mialatt Rudolf meny-nyei gyönyörökben fürdött, társának keservesen folytak a könnyei és hideg maradt mint a jég.

Rudolf azonban férfi volt, grand-seigneur, aki csakhamar más ber-ekben talált zengő fülemilét. Az ő fülemiléje nem dalolt már és a világ olyan nagy... Egy fiatal asszonykával ismerkedett meg, ártatlan, üde és éltes férje mellett elhanyagolt asszonykával, aki tele szájjal habzsolt az alkalmi mézes-vödörből. Rudolfnak felelevenedtek a mámorban tündöklő, vég nélküli pásztorórák és mohó kézzel nyult utánuk. Az egyszerű, minden raffinementet nélkülöző asszony azonban nem tudta úgy kielégíteni, mint egykor Marga és ezért bugyogó energiája más leve-zetést keresett. Kártyázott, száze-reket nyert és vesztett órák alatt, ivott, nappalokba nyuló dáridókat csapott, egyszerre tíz szeretőt tar-tott és két kézzel szórta a pénzt, Marga drága, teste vérével szerzett pénzét. Fränkl Rudolf a Riviéra kiskirálya volt, a pénz és szívek korlátlan ura. Divatban volt. Az asszonyok vele csalták meg férjü-ket, a színésznők és grand-kokot-tok hálások voltak egy éjszakájáért, mert ázsiojuk egyszerre megliz-szereződött és riviérázó leánycse-meték neki áldozták fel szüzes-güket, mert a makulátlan lovag volt, a halottaiból feltámadt Don Juan.

És Marga, bár ismerte férje grandiózus életét, mindenét betöl-tő nagy imádatában, semmit sem tudott csapongó szerelmeiről. For-galmas életét csak átmeneti idő-szaknak tekintette, amíg a hirte-len megvont intenzív testi szerel-me átfarmálódik az igazi nagy érzésre, a féltő szeretetre és meg-dönthetetlen barátságra. Eszébe sem jutott arra gondolni, hogy férje incselkedése az asszonyokkal ma már nemcsak elméleti torna — mint egykor régen, — melyen szel-leme és férfiassága nagy adomá-nyait csillogtatja, hanem maga az élet, a valóság, ahol minden órá-nak, minden percnak leszakítja a virágát. A pénzt, melyet kokott ko-rában ő keresett a testével s mely rohamosan fogyott, nem bánta,

szeretettel és imádattal rajongta körül férjét, a Férfit, mely az övé volt, egyedül az övé. Ebben a hit-ben élt Marga.

És amikor tudatára ébredt a rettentető valóságnak, tragédiája elkerülhetlen volt. Megsejtett vala-mit, a pletyka is megindult, voltak konkurrencsei, irigyei is és Marga kalimpáló szívvvel állott éjjel lesbe. Életét tette kockára, de mindent meg akart tudni. Aljasságra is ve-temedett, belopódzott az idegen asszony házába, megvesztegette a cselédeket és mint a legutolsó vi-déki nyárspolgárasszony, a függöny mögé rejtőzött. Reggelig kellett szorongó félelmével farkasszemtel néznie az üres, kísértetiesen be-sugarazott szobába. Végre... Csen-gettek... Azt hitte egyszeriben meg kell halnia, amikor csengő kaca-gások kíséretében beléptek. Az asszony és ő, — a férje! Sikol-tani akart, hogy megakadályozza a többi, hogy egérutat adjon Ru-dolfnak, hogy kimagyarázhassa magát és ő elhitte volna, elhitette volna magával a nagy, nagy meg-mentő hazugságot. De hang nem fért ki a torkán, lábát, kezét pedig vaspántok szorították le. Tehetetlen volt és tanuja kellett lennie a szörnyű, az életrabló történések-nek.

Szegény Margát olyan szégyen-letes, megaláztatás érte, amit az-előtt, amikor lelke és szíve csak a magáé volt, talán el tudott vol-na viselni, most azonban egész valójában összeroppantotta.

Rudolf és a fiatal asszonyka pajzán jókedvvel negédeskedtek, valami bolondságon játékosan összezőrrentek, majd heves csók-kok között békültek, csak azért, hogy izesebb legyen a csók; uj-ból haragra keltek és versenyt hancuroztak a szobákon keresztül.

Margának torkában kalimpált kicsi megsebzett szíve, azt hitte menten meg kell halnia.

És a bohó szerelmesek vissza-hancuroztak a szobába, az asz-szonyka a széles ottomán előtt el-csuszott és megütötte magát. Sirt is. Rudolf becézve csitította és a pamlagra emelte. Az asszonyka elhallgatott és lehunyta pilláit; várakozóan feküdt a pamlagon. És Rudolf megcsókolta, hossztan megölelte az idegen asszony...

közvetlen a Marga lábai előtt...

Velőtrázó sikoly harsant meg a levegőben. Margában felszabadult a szegény, a féltékenység, a megsebzett nőstény fájdalma.

Rudolf egv rántással félrehúzta a függönyt. Nehány pillanatig szavak után kapkodott, azután hosszan, kegyetlenül végigmérte:

— Ez rád vall! Aljas ringyó vagy!

Megfordult és kiment a szobából.

Marga is feltápáskodott a földről, inkább négykézláb kívánszorgott az utcára és otthon kivette a fiókból férje kis, automatikus revolverét és nyugodt kézzel homlokához illesztve, elsütötte.

*

Másnap a rikancsok az utcán ordítva kiabálták:

„Öngyilkos lett a leghíresebb primadonna.” — Súlyos sérülésekkel a kórházba szállították.

(rk)

könyvespolc, amelyen szeszélyes rendtelenségben hevernek a különböző hangulattal harmonizáló olvasmányok, a háromkerekű teakocsi, amelyen két személyre szóló uzsonnákat kényelmes eleganciával lehet szervírozni.

A budoár legfontosabb butordarabja a toalettasztal, amelyen a párisi és amerikai dáma parfümös flacon gyűjteményét szokta felsorakoztatni. Gyakran ez a gyűjtemény olyan nagy és olyan gazdag, hogy külön vitrineket készítenek számára.

Sz é p s é g s z a l o n

A luxusasszony budoárja

A budoár a leghivebb tükre a nő egyéniségének. Ebben a szobában halmozza fel az asszony mind azt a sok apró kedves tárgyat, amely legközelebb áll lényéhez, stílusához, izléséhez. A budoár vitrinje a női hiuságnak. Háttéré, kulisszája a női kacérságnak. Kultusza a legrégebb időktől vezethető vissza. Sőt, a biedermeier dámák, a rokokohölgyek még több időt töltöttek el budoárjukban, mint a ma asszonyai.

A budoárnak külön toalettjei vannak. Ezeket a ruhákat éppen úgy, mint a pazar estélyi toalettet párisi szabók tervezik, csipkéből, lenge muszlinból, arany és ezüst átszövésű anyagokból, hosszú uszályokkal, pelyes, puha struccotlallal, vagy marabu gatlérokkel. A modern budoár-ruhánál a szoknyát gyakran bő szoknyaszertű nadrág pótolja. A budoárban az asszony papucsot, házicipőt visel, színes sevrőbőrrel, esetleg szatinból, vagy brokátból, arany, ezüst bőrdiszítéssel.

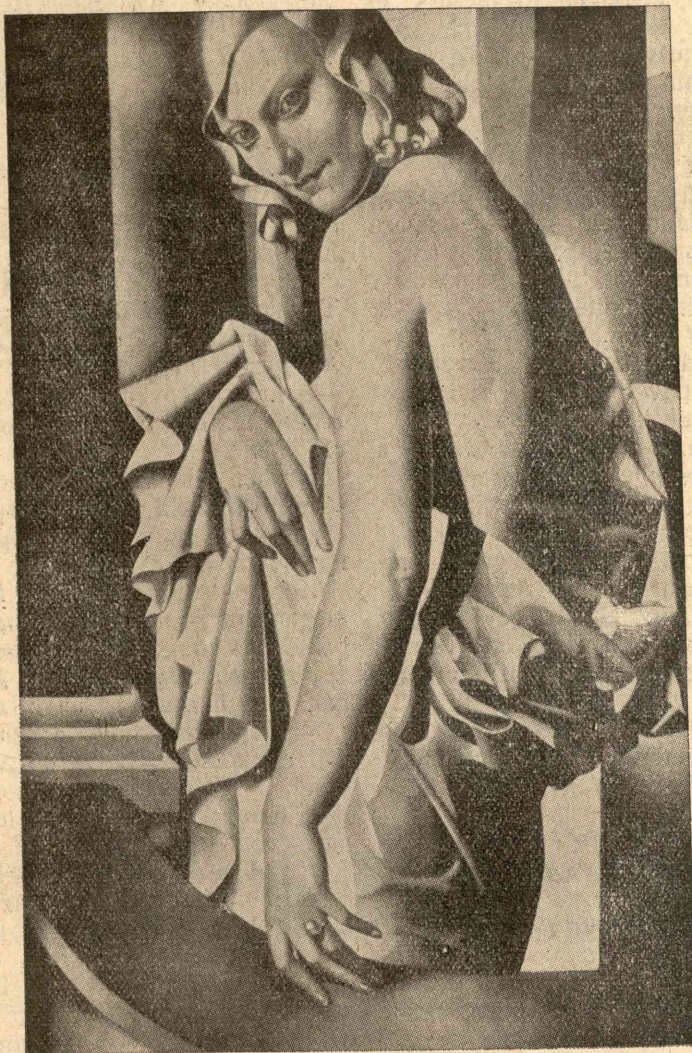
A budoár berendezése természetesen a nő egyénisége szerint különböző. Az angol lady a mintás, nagy rózsás, madaras, virágos vászonnal bevont bútorokat kedveli, ugyanezzel a vászonnal vonja be budoárjának falait, ebből készítteti függönyeit, esetleg toalettasztalának terítőit is. Budoárjának szőnyegét úgy választja meg, hogy annak világos virágos mintái, harmonizáljanak a bútorok huzatával.

A francia nő különösen a huzott tüll és csipketakarókat kedveli; specialitása még a francia dáma budoárjának a kis paszellszerű selemernyőkkel takart gyertyacsoport; ezeknek a gyertyáknak a fénye gyönyörűen tükröződik meg és szóródik széjjel az illatos kristály-flanconokon.

A budoárszobának elmaradhatatlan butordarabja a nagy széles kezevel, a kis dohányszőnyeggel, öngyilkos kedvenc cigaretták márkáival, a

Egy leányiskolai tanár naplójából. A kéjenc tanár visszaélve növendékei bizalmával, a szerelem misztériumából tart oktatást ifjú tanulóinak.

A Káviár könyvek egyik legjobb kötete. Most van sajtó alatt.

Régi római szépségtípus

M e n e k ü l é s

I.

A szobában Pauline de Luzy kezét nyújtotta. Azután egy pillanatra mindketten elhallgattak. Köpenyét és kalapját hanyagul egy támlányszékre hajította.

Az ablakhoz lépett és a lenyugvó napot nézte, mely az égboltozatról vérvörös köpenyben szállott alá.

— Madame — szólaltam meg végre — emlékszik még azokra a szavakra, melyeket, — éppen két éve — ott a domb tövében mondtott? Emlékszik e még jóslatára, mellyel megjövendölte, hogy válságos napok, a rémségek és bűnök napjai fognak ránköszönteni? Szerelmi ajánlataimat elutasította, azt mondotta: éljen és harcoljon a szabadságért és igazságért. Madame, én akkor csókjaimmal és könnyeimmel árasztottam el a kezét, mely utat mutatott; hallgattam parancsára és követtem. Két éve fáradhatatlanul irok, szónoklok és harcolok, tántoríthatatlanul hadakozom az eltevelyedettekkel, akik gyűlöletet és megoszlast vetnek a nép közé: a tunya és gyávák ellen, akik...

Nem fejezhettem be a mondatot, mert Madame keze intésével félbeszakított s jelezte, hogy figyeljek.

A kerten keresztül, amelyben a madarak még daloltak és a virágok balzsamos illatot árasztottak, félelmetes halálkiáltások viszhangzottak.

— Lámpavasra az arisztokratákkal! Tűzzük karóra a fejüket! Deimedten és haloványan állott a Madame és ujját ajkára szorította.

— Egy szerencsétlen, akit üldöznek, — mondotta halkan.

— Nappal, éjszaka, folyvást tartanak házkutatást és szüntelenül le tartóztatásokat eszközölnek. Talán ide is eljönnek. Talán visszavonulnék, nehogy Önt esetleg kompromitáljam.

— Maradjon! — válaszolta.

Ujból felhördültek a szidalmak. De már a karabélyok tüzelése és a léptek dübörgése is hallatszott.

Egyre közeledtek és valaki ordított: — Zárjátok el a kapukat, hogy el ne szökhessen az áruló!

És minél közelebb volt a veszély, Madame Luzy annál nyugodtabb lett.

— Menjünk fel a második emeletre, onnan legalább látjuk, mi történik lenn.

Alig nyitottuk ki az ajtót, egy embert pillatottunk meg, aki reszke-

tő tagokkal és halálos félelemtől krétafehér arccal igyekezett fel a lépcsőkön Fogai hangosan vacogtak. Elhaló hangon dadogta:

— Mentsenek meg. Rejtsenek el... már jönnek — betörték a lakásomra és elpusztították a kertet — már jönnek...!

II.

Planchormat, az öreg filozófus volt, aki a szomszédos házban lakott. Mikor Madame de Luzy megismerte, halkan megkérdezte:

— A szakácsnő nem látta? Mert ő is jakobinus.

— Senki a világon!

— Hála Istennek!

Magával vitte a hálósobába és én követtem őket. Valami rejték helyet kerestünk, ahol Planchormat néhány napra, vagy legalább órákra menedéket lelne; időt kellett nyernünk, amíg üldözőit eltereljük a nyomról. Elhatároztuk, hogy megfigyeljük a ház környékét és az adott jelre kimenekül a hátsó kertajtón.

Már alig tudott magán uralkodni, annyira tagjaiba szállott az ijedtség. Igyekezett bennünket felvilágosítani, hogy őt, a papok és királyok elleniségét azért üldözik, mert azt hiszik, hogy Monsieur de Cayotteval összeküvést szőtt és augusztus 31.-én Tuillerák védelmében részt vett. Azonban ez csak rágalmazás volt. Az igazság az, hogy Lubin üldözi, — Lubin egykori szolgája, akit rendre utasított és most bosszút forral ellene.

Közben léptek zaja hallatszott a lépcsőkön. Madame de Luzy elrejtelte az ajtót és az öreget egy spanyolfal mögé rejtette.

Kopogtattak az ajtón. Madame megismerte szakácsnője hangját, aki bekiáltotta, hogy itt van a nemzetörtség és bebocsájtást kér a kertajtónál, mert házkutatást akar tartani.

— Azt hiszik, hogy Planchormat van a házban, — tette hozzá ártatlanul, — és bár tudom, hogy Ön nem tartana ilyen árulót házában, mégsem hiszik el nekem.

— Jól van bocsássa be őket! — válaszolta Madame Luzy az ajtón keresztül, — kutassák át a pincétől a padlásig az egész házat.

Mikor Planchormat ezt hallotta, a spanyolfal mögött elájult. Csak nehezen sikerült felélesztenem, miközben halántékát hideg vízzel locsogattam. A fiatal asszony halkan szólott hozzá:

— Barátom bizzék bennem. Gondoljon arra, hogy mi asszonyok ravaszak vagyunk.

És a legnagyobb léleknyugalommal, mintha szokásos napimunkáját végezné, kissé előre huzta a hálófülkében lévő ágyat és segítségemmel úgy igazgatta a három derékaljat, hogy a felső és az alsó között a falmellett üres térség keletkezett.

Mialatt az átalakítással foglalkoztunk, a folyóson nehéz, dübörgő lépések vonultak fel és nyers hangok lármáztak keresztülkaszul a házban. Valószínűleg, — a szakácsnőtól vezetve — előbb a padlást kutatták át. A mennyezet recsegett-ropogott, átkok hullottak, pusok földre verődtek és nehéz rugások taszították az ajtókat.

Fellélegzettünk, de nem volt vesztegetni való időnk. Planchormat belecihelődött a derékaljak nyílásába és én segitettem neki.

Madame Luzy nézte fáradozásunkat és fejét csóválta. Nagyon gyanus volt így az ágy. Segíteni akart rajta, de hasztalanul.

— Bele kell feküdnöm, — monddta.

Megnézte a faliórát, — este hét óra volt, — és úgy vélte, hogy feltűnne, ha ilyen időben már ágyban fekszen. Belegnek sem mutatkozhat, mert a szakácsnő rögtön elárulná.

Egy pillanatig gondolkozott, azután természetes mozdulatokkal vetközni kezdett. Ingre meztelenítette magát előttem, aki évekig hasztalan könyörögtem egy csókjáért és belefeküdt az ágyba. Azután rám parancsolt, hogy vetközzem le.

— Önnek ezuttal a szerető szerepét kell eljátszania, — mondotta, — úgy kell tennünk, mintha meglettek volna. Hiányos öltözkében és kuszált hajjal kell ajtót nyitnia. Reszketve feküdtem az ágyba, illatos, puha, forró teste mellé, melytől csak egy pókháló vékony lepel választott el. Az alkalom kedvező volt, kezem a kombinéja alá csuszított... Szétfeszítettem gyönyörű combjait és közéjük borultam...

Planchormat olyan hangosan reszketett és vacogott, hogy az egész ágy ingott.

— Kár, — mondotta Madame de Luzy, — sajnálnám a kitudó ötletem. De bizzunk Istenben.

— Ki az? — kérdezte a Madame.

Származási biológiai és apasági kereset

Érdekes vitát döntött el a napokban egyik berlini bíróság. Egy törvénytelen gyermek követelt tartásdíjat állítólagos nemzőjétől, egy nő rendőrtől. A vádlott tagadta, hogy a panaszos cselédleánnyal bármikor is együttihált volna; sőt még ismerni sem akarta. Mielőtt a panaszosnő kihallgatására került volna a sor, a bírő felszólította őt, hogy a hallgatóság között mutasson rá a vádlottóra, aki ez alkalommal civilruhában jelent meg. A leány minden habozás nélkül kiválasztotta emberét a nagy számban jelenlevő hallgatóság köréből. Aztán elmondta, egy csütörtöki napon 1930. júliusában és pedig 20-án, vagy 27-én ismerkedett meg a vádlottal az utcán, miközben az szolgálatot teljesített és aznap estére találkozót beszéltek meg. Akkor éjszaka 3 óráig sétáltak. Két nappal később este 10 órakor ismét találkozott a rendőrrel az őrhelyén. Úrnője akkor el volt utazva. Mikor ezt megmondta a férfinak és hozzátette, hogy még ma este fürdeni is akar, a rendőr úgy vélte, hogy ez pompás, akkor ő is mindjárt vele fürödhet. Ez meg is történt és ezen az estén nemi érintkezésig mentek a leány szobájában. Nevét a férfi nem mondta meg, ő csak annyit tudott, hogy a keresztnéve Ottó. Mikor éjjelután két órakor elváltak, azt mondta neki a férfi, hogy a közeli napokban szabadságra utazik a rokonaihoz.

A vádlott tovább tagadott és kijelentette, hogy 1930 júliusában szolgálatának elvégzésével 11 óra felé már mindig lefeküdt. Szállásadónője tényleg eskü alatt vallotta, hogy vádlott ebből az időben mindig 11 óra felé jött haza és azután nem ment el, mert ezt észrevette volna. A rendőr felesége akkoriban a szüleinél tartózkodott.

Egyébként a leányanya kijelentése annyiban sem egyezett, hogy júliusában sem 20. és 27. nem esett csütörtökre. A bírő megkérdezte most tőle: ha együtt fürdött a vádlottal, akkor ismernie kell a testét; mondja meg, van-e hajzat a férfi mellén. A leány gondolkodás nélkül azt felelte, hogy a vádlott mellén nagyon kicsi és pedig sötétszőke hajzat van. Ez egyezett, miként a bírő megállapította.

A leány vallomása további folyamán elmondta, hogy 1930 októberében véletlenül találkozott egyszer vádlottal az utcán. Mikor közölte vele, hogy teherben van, a férfi azt felelte, hogy ne jöjjön neki elő ilyesmivel, mert ő nő ember. Mikor aztán a bírő megkérdezte a vádlottól: — Hát hogy is volt ez? — az kijelentette — már nem tud visszaemlékezni rá — és csak azután javította ki magát, hogy erről a dologról sem tud semmit.

Másrészről viszont a leányanya munkaadónője azt vallotta, hogy 1930 júliusában otthon volt és csak augusztus 7-én utazott el; véleménye szerint észre kellett volna vennie, ha a leány egy férfit hozott volna magával haza és azzal együtt fürdött volna.

A tanuvallomások ilyenformán a vádlott javára álltak kedvezően. A bírónak azonban olyan érzése lehetett, hogy a leánvanva mégis igazat

mondott és talán csak az időbeli adatokban tévedett és a gyermek születési bizonyítványa is azt tanúsította, hogy a fogamzás egy körülbelül 1930. augusztusában megtörtént együttihálásra vezethető vissza. Mindenesetre elrendelte a vérvizsgálatot mindhármukra nézve. Ez azonban — mint a legtöbb esetben — eredménytelen volt.

A bírő most az utolsó eszközhez folyamodott és származásbiológiai vizsgálatot rendelt el. Ebből kitűnt, hogy a vádlott és a gyermek különféle, részben ritka öröklött testi jelekben teljesen megegyeznek, míg az anya ezekben a pontokban semminemű hasonlatosságot nem mutat fel. A szakértő tehát arra a meggyőződésre jutott, hogy a legnagyobb valószínűség szerint vádlott az apja a gyermeknek. Ezzel az anya szavahihetősége megerősítést nyert és a per az ő javára dőlt el.

Fiatal néger lányok

FORTUNA divatnagyáruház

Timișoara. Gyárváros, Kossuth tér

(28)

a legjobb és legolcsóbb!

Az első operáció

Magda asszony 28 éves volt és már egy éve özvegy. Csinos volt, sőt nagyon csinos és leánykorában nem hiányoztak az udvarlók, de sokáig tartott, míg az igazi eljött és csak 21 éves korában mondta ki a boldogító igent későbbi férjének. Mikor eljegyezte magát, még nem járt férfikéz a szoknyája alatt, de a sötétszöke fürtökkel koszorúzott kis jószág azért már sok gyönyörűséget szerzett neki. Legjobb barátnőjével, Minnával pompásan elszórakoztak, eleinte csak csókokkal, majd később más eszközöket is igénybe vettek erre a célra.

Aztán menyasszony lett Magda és nem sokáig tartott, már nemcsak megismerte azt, ami az övé lesz egy egész életen át, hanem már az esküvő előtt oda is adott a vőlegényének mindent, amit csak a nászéjszakán lett volna szabad.

A nászéjszakán keveset aludtak és később már nem is tudott visszaemlékezni arra, hogy hányszor áldoztak a szerelem oltárán ezen az első éjszakán. Házasságukban a férjnek alaposan ki kellett tennie magáért és alig volt éjszaka, melyen az asszonyka érvényesíteni nem akarta volna házastársi jogait.

Aztán rövid betegség után meghalt a férj és Magda őszintén meggyászolta, nemcsak azért, hogy halálával az éjszakai örömeik is megszűntek. Az özvegyi évek csendben és visszavonulva élte le és csak rövid idő előtt fogadta el ismét a barátságos családok meghívásait és vett részt a társaságban. Egy ilyen alkalommal egy urat mutattak be neki, aki mint orvos csak nem régen telepedett le a városban.

Az orvos mintegy 30 éves lehetett, izmos, széles vállu, szép göndör fekete haja volt és csinos fekete bajuszkája. A városban máris nagyon kedvelték és nagy jövőt jósoltak neki.

Egész este Magdával beszélgetett és mikor hazamentek, felajánlotta kíséretét, ami nem is talált

visszautasításra. Magdának nagyon tetszett a férfi és mikor még néhányszor találkoztak, teljesen elvesztette nyugalmát a fiatalasszony. Ébren és álmaiban mindig jelen volt a férfi és az a gondolat, hogy ehhez a szép és izmos testhez pompás más dolgoknak is kell még tartozniuk, megzavarta a fejét. Álmában egyszer előtte állt a férfi ruha nélkül. Olyan volt, amilyennek elképzelte. — Gyere, tégy a magadévát! — mondta akkor neki és mikor felébredt, keze tilos utakon járt és úgy kellett segítenie magán, mint leánykorában.

Végre egy tervet eszelt ki, mely szerencsésen sikerült is. Mikor egy reggel felkelt, panaszkodott unokahugának, aki nála lakott, hogy nem jól érzi magát. Miután ez a rosszullet a nap folyamán csak fokozódott, délután már kénytelen volt ágyba feküdni és az orvost elhívatni. Ez azonban nagyon el volt foglalva és csak estefelé tudott eljönni.

A páciensnő selyem hálóingben feküdt az ágyban és az arca nagyon piros volt. Gyenge hangon viszonzta az orvos barátságos üdvözlését és fejfájásról, lázról panaszkodott, miközben szemei különös fényben csillogtak.

A doktor odahuzott egy széket az ágyhoz, az asszony közelebb huzódott hozzá, miáltal a paplan kissé félrecsuszott és miután a hálóinge nyitva volt, kivillant belőle hófehér nyaka és pompás melleinek két halma.

Az orvos megfogta a kezét, hogy a pulzusát kitapintsa, mely nagyon is sebesen vert. Ekkor Magda előállott a tulajdonképpeni bajjal, hogy heves nyomást érez az altestében.

— Azt meg kell vizsgálnom — mondta az orvos.

A paplan alá nyulva keze a puha kis hason nyugodott, itt-ott tapogatózva és mert a beteg nem feküdt nyugodtan, a kéz csakhamar becsuszott egyre mélyebbre, ahol két meleg, gömbölyű comb ejtette foglyul.

— Tudja, kedves barátnőm, egy

kis könnyű operáció hamarosan enyhülést szerezne önnek — mondta a férfi, miközben ujjai tovább tevékenykedtek.

— Magával hozta a műszert? — kérdezte mosolyogva Magda.

— Azt sohasem hagyom el... de zavartalanul kell maradnunk.

Magda csengetett és az unokahug parancsolt kapott, hogy zárja be az ajtókat és ne engedjen be senkit, ő is csak akkor jöjjön be ha csengetnek. A kislány kiment.

— Azt hiszem, legkényelmesebb lesz az ágyban végrehajtani a műtétet.

A doktor gyorsan nekivetkőzött, Magda ledobta a paplant és csakgamar ott feküdt a férfi karjaiban, aki megmutatta neki a műszert, amit az asszony kíváncsian nézegetett.

— Gyere, barátom és tégy boldoggá!

Lassan és biztosan helyezte el az orvos a műszert.

Magda lihegett a kéjtől.

— Milyen jó... te angyal... milyen felséges... ah!

— Magda... használt a gyógyszer? — gunyolódott később az orvos.

— Nagyon is, de azt hiszem, hogy még utókurára is szükségem van.

— Ezt is lehet — hogyan akarod?

Az asszonyka elpirult és a fülebe sugta.

Az utókurát többféle módon is kipróbálták, mert mind a ketten nagyon hangulatban voltak. Végre az orvos befejezte a kezelést és felöltözött, az ágyat rendbehozták és behívták a kislányt, aki nagyon csodálkozott, hogy az operáció vér nélkül folyt le.

Az utókura még sokáig tartott és az orvos hetenként többször is meglátogatta szép páciensnőjét.

Később Magda ugyanabban a házban vett ki lakást, ahol a doktor lakott és úgy rendezte a dolgot, hogy a hálószobák egymás mellett feküdtek és egy kis tapétaajtó kötötte őket össze.

Keztyű, redikül és övnek való bőrök

Rosenberg Sándor bőrkereskedésében

Timișoara, Gyárvaros Fő ucca 29.

legdivatosabb színekben, legolcsóbb árak mellett, csakis

30

És ami Magda házasságában nem történt meg, most bekövetkezett — hizni kezdett és az orvos feleségül vette.

Aztán boldogan éltek gyermekeik körében és a hosszú téli esteken gyakran visszaemlékeztek az első operációra.

Klári

Egy komornik emlékiratai

Az új Káviár könyvek egyik legbizarrabb írása. Színes férfiak és fehér nők az ópium szenvedélyében. Most jelenik meg.

Olasz táncosnő — Egy trieszti bár műsorából

Humor

Gyerekszáj

Kohnéknál kis lány született. A vendégek közül valaki megkérdi Mórckát:

— Na, Mórcká, örülsz a kis testvérednek?

— Nem örülök, mondja Mórcka — jobb szerettem volna egy fiút, unalmas egy lánnyal játszani.

— Na szólj a papának, hátha kicserélheti egy fiúra.

— Már késő. — sóhajt Mórcka — a leányt már három napig használtuk.

Nyomós ok

— Miért hagyta el Palit, aki olyan szép szál legény volt, ezért a kis Luluért?

— Kérlek, Pali nem fért bele a szekrénybe és a férjem könnyen megcsíphette volna.

Kiváncsiság

— Tudja, hogy férjes nő vagy és mégis üldöz szerelmével. Miért nem utasítod el? Miért nem dobod ki?

— Kiváncsi vagyok, meddig terjed a férfiak szemtelensége.

A restancia

Kohnnak Grün volt a legszorgalmasabb könyvelője. Annál nagyobb volt a meglepetése, mikor egyszer üzleti utjáról váratlanul hazatérve, a lakásán találta Grünt. A szituáció igen kinos volt.

— Na Grün, — mondta Kohn felindultan — maga mit keres itt?

Grün hebegett, dadogott, mire Kohnné segített ki:

— Kérlek szépen, a Grün a te restanciádat dolgozza fel.

Ez a hely

a MIA
Krém
számá-
ra van

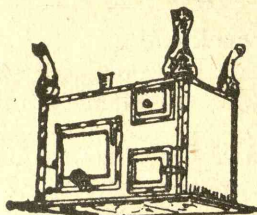
fenntartva, amely a dr. Kovács-gyógyszertárában, Timișoara-Fabric, kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KRÉM-nek nem kell már reklám.

„Ocassio“

II. Kossuth tér, 2. szám

férfi és női kalapok, sapkák, bársonyok és rövidáruk alkalmi vételek legolcsóbb bevásárlási helye (22)

Modern takaréktűzhelyek

a legjobb minőségben 600 leitől feljebb.
Állandó raktár zománcozott és fekete tűzhelyekben.

Kálmán Dezső
speciális takaréktűzhely üzeme
Timișoara, IV. Bulevard Carol
(Hunyadi u.) 37 sz. (20)

Mélyen leszállított árakban szerezheti be fa-, rózsza és szőlőoltványait az országsszerte közismert és népszerű „Mill” fa és szőlőoltványiskolájában, Tomnatic (Nagyósz) Temes megye.

Értesitem

a t. vevőközönséget, hogy DOLHAY GYULÁTÓL Timișoara, Gyárvaros, Fő ucca 18. szám alatt levő cukorka és élelmiszer üzletét átvettem, azt tovább magam vezetem s fő törekvésem, hogy t. vevőimnek szolid árak mellett minden igényét kielégítsem.
Szíves pártfogást kér:

Panglick Julia
(44) tulajdonos

Tuvicsák kalapszalón,

Timișoara, II. Háromkirály u. 1. (Duschnitz mellett)

Üzlet áthelyezés miatt az összes tavaszi kalapujdonságok mélyen leszállított árak mellett. Legújabb párisi modellek! Tekintse meg üzletemet vételkényszer nélkül. Alakítások és javítások. soron kívül. (40)

TONCSI férfi kalapos, Timișoara, II.

Gyárvaros, Fő-ucca 9. (28)
Férfi kalapok átalakítását és festését szépen, olcsón és rövid időn belül vállalom. Kész és divatos kalapokat, mélyen leszállított árak mellett állandóan raktáron tartok.

„Victoria” Vulkanizáló műhely

Timișoara II. Str. Negruzzi (Mérleg u.) 8. 40
Mindennemű gummi vulkanizálás garancia mellett!
Ezen lapra hivatkozók engedményben részesülnek!

Legújabb tavaszi és nyári divatcipők megérkeztek

PIFFL cipőáruházban

Timișoara, IV. Kossuth Lajos ucca 19.
Olcsó, gyári áron való elárusítás. Férfi cipő 310, Női cipő 195 lei és gyermekcipők már 95 leitől kaphatók. (24)

Hajfestést

bármely színre garancia mellett vállal
Todorov Pál
hajfestő és női fodrász
Timișoara, Belváros, Rezső-ucca
Elsőrangú viz és vasondolás
Férfi és női manikűr

Jugoszláviában lakó, 38 éves fess, intelligens, temperamentumos, világlátott, gurmand csemegekra hajló fiatalember, — keresi hasonló zsánerű, fess, karcsu, jól szituált, érdeknélküli hölgy, esetleg két jobarátnő diszkrét ismeretségét. Leveleket „Káviár Trio” jelige alatt a kiadóhivatal továbbít.

„Favorit”

Cipőüzem (38)

Timișoara II. Kém-ucca 4.

Vállal mindenféle szakbavágó munkát, kicsiben és nagyban. Javítások soron kívül, olcsó árban. —

Jugoslávia

területén levő olvasóink figyelmét felhívjuk, hogy a nagy portókölttség és a hosszadalmas adminisztrációs munka elkerülése miatt a lapban hirdetett összes „Bán-dor” könyveket megvehetik mindama helyeken, ahol a lapot szokták hetenként megvásárolni. De a pénz előzetes beküldése ellenében, vagy utánvét mellett jugoszláviai fiókkiadóhivatalunk is szállítja. Címe:

„Medjunarodni Prometni Novinski i Ogl. Zavod D. D. Subotica, 2.”

Vagy az egyes lapárusít nál, vagy fenti fiókkiadóhivatalunknál megrendelhető és azonnal szállítható:

1. Kató egy urileány vallomásai, (elfogyott)
2. Kató mint asszony 50 —
3. Kató válása, képekkel 50. —
(E két utóbbi csak korlátozott példányban)
4. Vera naplója, képekkel Dinár 100. —
5. Színész emlékiratai, 9 drb. tollrajzzal Dinár 200. —
6. „Káviár” 1931 I. félév 520 oldalon 1—26 szám, hibátlan összeállításban, a „Nőuralom” c. nagy sikert aratott regénnyel, kemény kötésben, Dinár: 80. —
7. Káviár 1931, II. fele, 562 oldalon, 27—52 szám, hibátlan összeállításban, az „Orosz cári balett titkaiból” c. páratlanul érdekes cikksorozattal, kemény diszkötésben, Dinár 80. —
8. Bestiák, négy darab fényképpel, bibliofil kiadás, Dinár: 80. —
9. Kapu előtt, diákregegy, 164 oldalon, angol vászonkötésben, Dinár: 50. —
10. Káviár 1930—1929—1928—1927-ik, esztendeje, egy nagy kötetben, kötve, bármelyik esztendő ára Dinár: 245. —
11. Hét szütleány története bibliofil kiadás, kemény diszkötésben, ára 150 lei, Dinár: 50. —
12. Nőuralom kemény diszkötésben, bibliofil kiadás, ára 150 lei, Dinár: 50. —
13. „Káviár” 1932 év I. fele, 520 oldalon, kemény diszkötésben ára: Dinár 80. —
14. Képek csak férfiak részére, 15 drb. mappában, ára Dinár: 310. —
15. Hindu erőitika bibliofil kiadás, nagy alak. Koro Otei hindu festőművész eredeti tollrajzaival, ára Dinár 120. —

Sajtó alatt van

Bán-Dor négy új könyve, melyre megrendelést fenti fiókkiadóhivatalunk fogad el:

16. Modern házassági háromszög Di. 50
17. Egy leányiskolai tanár naplójából, 50
18. A gépirónő 50
19. Az ópiumbarlangban 50

Jugoszlávia területén levő lapbizományosaink, akiknek a fenti könyvekre fix vevőjük van, közölik megrendeléseiket a Medjunarodna Nov. cégnél, Subotica.

Iczkovits Miklós

cipész, Timișoara Gyárvaros

Három király ucca 25.

Mérték után készít ugy belföldi, mint külföldi anyagból a mai viszonyokhoz mérten mélyen leszállított árak mellett elegáns, tartós, modern, divatos cipőket.

Javítások soron kívül. (E.30)

Vasgerendák és betonvas

nagy raktár és gyári vagonszállítás

Jäger József és Péter

vaskereskedőknél

Timișoara Józsefvaros, Hunyady-ut 33
Telefon 326. 52

WALTRICH

női és férfi fodrász

Timișoara, Gyárvaros, Fő-ucca,
Kossuth tér 1. sz.

Speciális, tartós hullámosítás,
hajfestés, vizhulám stb. (39)

Modern kozmetikai intézet, szépség-
ápolás

Tyuszemvágásra, szakember kezelése
mellett külön osztály.

PODRÁTZKY

Műbutorkárpitos, speciális bőrbutorok

TIMIȘOARA II., Iskola-utca 10

Telefon 206. (31-4)

BÁN - DOR

értékes

bibliofil

művei!

Eredeti kéziratban, gépirással. Minden kötet nagy alakban, diszes vászonkötésben, több mint 200 oldal terjedelemben, képekkel.

Árusító forgalomba nem kerülnek. Megrendelhetők csak a kiadóhivatalban a pénz előzetes beküldése mellett.

Ára kötetenként 300 lei, az összeg előzetes beküldése ellenében.

Egy forróvérű asszony

Egy leánynevelőintézet rejtelmek

Perverz bakfisok

A nők rabja

A lesbosi kastély

Miután minden könyv csak néhány példányban van meg, a megrendeléseket beérkezésük sorrendjében intézzük el. Diszkrét csomagolás!

A Bánátnak legnagyobb, legversenyképesebb fa-, rózsza és szőlőoltványiskolája

az országsszerte közismert és 1895-ben alapított

„MILL”

Tomnatic (Nagyősz) Temes megye. Tulajdonos: B u d i n g Károly

Oltott gyümölcsfákban a legnemesebb

Diszbokrokban a legszebb

Sor és parkfákban a legmegfelelőbb

Tülevelűekben a legdiszesebb

Rózsák bármelyikében a legolcsóbb

Szőlőoltványokban a legmegbízhatóbb

borszőlő, csemege és lugasszőlő

Mélyen leszállított árak, árjegyzék kívánatra ingyen. [15]

Csehslovákiai

**könyvmegrendelőink
figyelmébe!**

A lapban hirdetett négy darab új KÁVIÁR könyvet, megrendelőink könnyebbségére való tekintettel olvasóink megvehetik azon lapárusítóknál is, ahol a lapot szokták rendszeresen megvásárolni.

Ebben az esetben kérjük, hogy megrendeléseiket közöljék azonnal az illető lapárusítókkal, hogy ezek aztán idejében megrendelhesék a könyveket kiadóhivatalunkban. A könyv ára darabonként Kc. 30.— A négy darab könyv ára Kc. 120.—

Gál Manó könyvnyomdája Lugoj. (Lapkiadótulajd. S. Papp)

Intelligens urinó

nem utazik vonaton utmutató nélkül. Nem kérdezzet állandóan — ismeretlen utitársaitól — hanem vas-
uti menetrendet használ! Minden tudnivalót tartalmaz román, magyar és német nyelven a praktikus
összeállítású „Hermes” vasuti menetrendkönyv, melynek kezelése könnyű, semmi tanulmányozást
nem igényel. A 168 old. kompl. vasuti utmutató ára 50 lei, kapható az összes menetjegyirodákban, könyv-
és újságárusoknál. Mutatványszámot ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal: Braşov, Str. Reg. Carol 6.

Ingyen szerelem

fel csillárját, ha nálam vásárolja
csodálatos olcsó áron.

Saját készítményű csillárok.

**MÁRTON
és KUTAS**

TIMIŞOARA, IV. Bul. Berthelot 3.
(Kossuth L.-ucca)

Csilláratalakítás, javítás, galva-
nizálás. 26

**BUZZY
ÁRPÁD**

Erdély és Bánát egyedüli spe-
ciális villany és autógén he-
gesztő műhelye. 38

Mindenmü munkát egy évi
garancia mellett vállal

Timişoara, Gyárváros, Fő u. 39

Alkalmi

ajándékokat
legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumoni

órás és ékszerész
Timişoara IV. Str. Iancu
Vacarescu 25 (Bemgasse.)

Cipőt

csak a készítőnél vásároljon. Elegáns, tar-
tós, olcsó cipők kaphatók:

Minszky

cipő üzlet, TIMIŞOARA II. Három király
ucca 21. (16)

BOSZÁK ALBERT

műköszörtűs. Temesvár IV. Bem u. 30.
Vállalja ollók, borotvák, kések szak-
szerű köszörtülését. — Solingeni acél-
árak raktáron. (30)

Dolly

krém
puder
szepiőviz

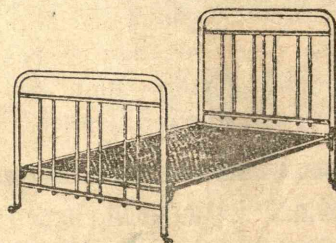
Legszebb ajándék! Gyártja:
Roth Jenő gyógyszerháza
Timişoara, III. Dózsa és
Pósta ucca sarkán

KOVÁCS SZAVA

TIMIŞOARA, IV. Fröbl utca 25.
(Czermák ház).

Uri fodrászterem, fekvő amerikai
székekben való kiszolgálás. Olcsó,
polgári árak, figyelmes, pontos ki-
szolgálás!

Hajvágás hölgyek számára is!

Sodronymatracok, vas és rézbutorok

valamint gyermek és kerti asztalok, székek, padok,
mosdók, összecusukható ágyak erősen redukált
árakban: 40

Bozsák M. és Fla
R. T., Timişoara Tel.: 3-88

Eladási hely: Gyárváros, Alsó Árok ucca 10.

Árlap ingyen.

Nagy készletek, olcsó árak

Elegáns tavaszi és
nyári divatcipők:

Rácz Andrásnál

Timişoara, I. Hunyadi ucca 10

Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.
Timişoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

Parfumeria Kertész Lajos

Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és pipere-
cikkek legolcsóbb bevásárlási forrása. Timişoara, Gyárvá-
ros, Fő u. 31. (34)

MAJTHÉNYI KÁROLY

vízvezeték, villany- és
csatornázás szerelő

Telefon 11-29 Timişoara, III. Doja u. 6 Telefon 11-29

Elvállal vízvezeték, csatornázás és villanszerelés, házteléfono és gáz-
kályhajavítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Müller

a legszébben tisztít, fest, vasal
Timişoara, Gyárváros

Divatcikkekben
a legjobb be-
szerzési forrás:

„LOUVRE” divatáruház

a józsefvárosi templommal szemben

(4)